

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ

ЈП СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СЦГ- Београд Јована Ристића 1 www.sluzbenilist.co.yu list@sluzbenilist.co.yu Текући рачун 125-82-47	Субота 22. октобар 2005. БРОЈ II БЕОГРАД ГОД. III	Цена овог броја је 415,00 динара. Претплатна цена на „Службени лист СЦГ“ и „Службени лист СЦГ - Међународни уговори“ за 2005. годину износи 18.750 динара Рок за рекламације је 15 дана
--	---	---

САДРЖАЈ:

	Страна
60. Закон о ратификацији Амандмана на Конвенцију о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података којима се омогућава приступање Европским заједницама	3
61. Закон о ратификацији Уговора између Савета министара Србије и Црне Горе и Швајцарског Савезног већа о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са Протоколом	7
62. Закон о ратификацији Уговора између Савета министара Србије и Црне Горе и Савета министара Републике Албаније о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину	16
63. Закон о ратификацији Споразума о мерама за јачање поверења и безбедности које допуњују Бечки документ 1999 и о развоју војних односа између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Републике Мађарске	25
64. Закон о ратификацији Споразума између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Чешке Републике коју заступа Министарство одбране Чешке Републике о сарадњи у области одбране	28
65. Закон о ратификацији Протокола против незаконите производње и промета ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом, којим се допуњава Конвенција Уједињених нација против транснационалног организованог криминала	31
66. Закон о ратификацији Конвенције о обележавању пластичних експлозива ради њиховог откривања	41

60.

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ АМАНДМАНА НА КОНВЕНЦИЈУ О ЗАШТИТИ ЛИЦА У ОДНОСУ НА АУТОМАТСКУ ОБРАДУ ЛИЧНИХ ПОДАТАКА КОЈИМА СЕ ОМОГУЂАВА ПРИСТУПАЊЕ ЕВРОПСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

Проглашава се Закон о ратификацији Амандмана на Конвенцију о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података којима се омогућава приступање Европским заједницама, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 22. октобра 2005. године.

П бр. 227
22. октобра 2005. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

ЗАКОН

О РАТИФИКАЦИЈИ АМАНДМАНА НА КОНВЕНЦИЈУ О ЗАШТИТИ ЛИЦА У ОДНОСУ НА АУТОМАТСКУ ОБРАДУ ЛИЧНИХ ПОДАТАКА КОЈИМА СЕ ОМОГУЂАВА ПРИСТУПАЊЕ ЕВРОПСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

Члан 1.

Ратификују се Амандмани на Конвенцију о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података којима се омогућава приступање Европским заједницама, које је Комитет министара Савета Европе усвојио у Стразбуру, 15. јуна 1999. године, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Амандмана у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

A M E N D M E N T S

TO THE CONVENTION FOR THE PROTECTION OF INDIVIDUALS WITH REGARD TO AUTOMATIC PROCESSING OF PERSONAL DATA (ETS No. 108) ALLOWING THE EUROPEAN COMMUNITIES TO ACCEDE

(adopted by the Committee of Ministers, in Strasbourg, on 15 June 1999)

Article 1

Paragraphs 2, 3 and 6 of Article 3 of the Convention shall read as follows:

"2 Any State of the European Communities may, at the time of signature or when depositing their instrument of rati-

fication, acceptance, approval or accession, or at any later time, give notice by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe:

a. that they will not apply this Convention to certain categories of automated personal data files, a list of which will be deposited. In this list they shall not include, however, categories of automated data files subject under their domestic law to data protection provisions. Consequently, they shall amend this list by a new declaration whenever additional categories of automated personal data files are subjected to data protection provisions under their domestic law;

b. that they will also apply this Convention to information relating to groups of persons, associations, foundations, companies, corporations and any other bodies consisting di-

rectly or indirectly of individuals, whether or not such bodies possess legal personality;

c. that they will also apply this Convention to personal data files which are not processed automatically.

3 Any State of the European Communities which have extended the scope of this Convention by any of the declarations provided for in sub-paragraph 2.b or c above may give notice in the said declaration that such extensions shall apply only to certain categories of personal data files, a list of which will be deposited.

6 The declarations provided for in paragraph 2 above shall take effect from the moment of the entry into force of the Convention with regard to the State or the European Communities which have made them if they have been made at the time of signature or deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or three months after their receipt by the Secretary General of the Council of Europe if they have been made at any later time. These declarations may be withdrawn, in whole or in part, by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawals shall take effect three months after the date of receipt of such notification.”

Article 2

1 A new paragraph 3, reading as follows, shall be inserted in Article 20 of the Convention:

”Every Party has a right to vote. Each State which is a Party to the Convention shall have one vote. Concerning questions within their competence, the European Communities exercise their right to vote and cast a number of votes equal to the number of Member States that are parties to the Convention and have transferred their competencies to the European Communities in the field concerned. In this case, those member States of the Communities do not vote, and the other member States may vote. The European Communities do not vote when a question which does not fall within their competence is concerned.”

2 Paragraphs 3 and 4 of Article 20 of the Convention shall be renumbered as paragraphs 4 and 5, respectively, of the same article.

Article 3

Article 21, paragraph 2 of the Convention shall read as follows:

”Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Communities, and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 23.”

Article 4

Article 23 of the Convention shall read as follows:

”Article 23 – Accession by non-member States or the European Communities

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State of the Council of Europe to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the committee.

2 The European Communities may accede to the Convention.

3 In respect of any acceding State, or of the European Communities on accession, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.”

Article 5

Article 24 of the Convention shall read as follows:

”Article 24 – Territorial Clause

1 Any State or the European Communities may at the time of signature or when depositing their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any State or the European Communities may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.”

Article 6

Article 27 of the Convention shall read as follows:

”Article 27 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Communities, and any State which has acceded to this Convention of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 22, 23 and 24;
- d. any other act, notification or communication relating to this Convention.”

For the Secretary General

Paul Dewaguet

Head of the Legal Advice Department
and Treaty Office

А М А Н Д М А Н И
НА КОНВЕНЦИЈУ О ЗАШТИТИ ЛИЦА
ОДНОСУ НА АУТОМАТСКУ ОБРАДУ ЛИЧНИХ
ПОДАТАКА (ЕТС БР. 108) КОЈИМА
СЕ ОМОГУЋАВА ПРИСТУПАЊЕ
ЕВРОПСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

(које је усвојио Комитет министара у Стразбуру,
 15. јуна 1999)

Члан 1.

Ставови 2, 3. и 6. члана 3. Конвенције гласе:

„2. Свака држава или Европске заједнице могу, у време потписивања или приликом депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања, или у неком каснијем периоду, дати обавештење путем изјаве генералном секретару Савета Европе:

а. да неће примењивати Конвенцију на одређене категорије датотека с аутоматизованим личним подацима чији списак ће бити депонован. Међутим, овај списак не садржи категорије датотека са аутоматски обрађеним подацима који су предмет одредби о заштити података домаћег законодавства. Поменути списак ће се мењати подношењем нове изјаве у случају додатних категорија датотека са аутоматски обрађеним подацима који су предмет одредби о заштити података домаћег законодавства;

б. да ће ову конвенцију примењивати и на податке који се односе на групе лица, удружења, фондације, компанија, корпорација и других правних лица која се директно или индиректно састоје од појединаца без обзира да ли иста имају правни субјективитет;

ц. да ће ову конвенцију примењивати и у случају датотека са личним подацима који нису аутоматски обрађени.

3. Свака држава или Европске заједнице које су прошириле подручје примене ове конвенције подношењем изјаве из тачке 2.б или ц. могу дати обавештење у истој изјави да се такво проширивање односи на категорије датотека са личним подацима чији списак ће бити депонован.

6. Изјаве из става 2. постају важеће од тренутка ступања на снагу Конвенције у погледу државе или Европских заједница које су исте поднеле уколико су поднесене у време потписивања или депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања или три месеца од пријема од стране генералног секретара Савета Европе уколико су поднесене касније. Ове изјаве се могу повући, делимично или у целости, након што се о томе обавести генерални секретар Савета Европе. Повлачење изјаве ступа на снагу три месеца од датума пријема обавештења.

Члан 2.

1. Нови став 3. који се додаје члану 20. Конвенције гласи:

„3. Свака страна уговорница има право гласа. Свака држава потписница Конвенције има један глас. У погледу питања из њихове надлежности Европске заједнице користе њихово право да гласају и имају право на онолико гласова колико има држава чланица које су потписнице Конвенције које су своје надлежности пренеле Европским заједницама у односној области. У том случају те државе чланице заједница не гласају, а друге државе чланице могу гласати. Европске заједнице не гласају када је у питању област која не потпада под њихову надлежност.”

2. Ставови 3. и 4. члана 20. Конвенције пренумеришу се у ставове 4. и 5. истог члана.

Члан 3.

Члан 21. став 2. Конвенције гласи:

„2. Сваки предлог за измене и допуне генерални секретар Савета Европе доставља државама чланицама Савета Европе, Европским заједницама и свакој држави која није чланица а која је приступила или је позвана да приступи Конвенцији у складу с одредбама члана 23.”

Члан 4.

Члан 23. Конвенције гласи:

„Члан 23 – Приступање од стране држава нечланица или Европских заједница

1. После ступања на снагу ове конвенције, Комитет министара Савета Европе може позвати сваку државу која није чланица Савета Европе да приступи Конвенцији на основу одлуке донете већином према члану 20. д и Статута Савета Европе и једногласним гласањем од стране представника уговорних страна које су чланице Комитета.

2. Европске заједнице могу приступити Конвенцији.

3. У односу на сваку државу која приступа или Европске заједнице приликом приступања, Конвенција ступа на снагу првог дана у месецу након истека тромесечног периода од датума депоновања инструмента о приступању код генералног секретара Савета Европе.”

Члан 5.

Члан 24. Конвенције гласи:

„Члан 24 – Територијална клаузула

1. Свака држава или Европске заједнице могу, у време потписивања или приликом депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања, навести територију или територије на које ће се примењивати Конвенција.

2. Свака држава или Европске заједнице могу у каснијем периоду на основу изјаве упућене генералном секретару Савета Европе, проширити примену ове конвенције на сваку другу територију наведену у изјави. У односу на ту територију Конвенција ступа на снагу првог дана у месецу након истека тро-

месечног периода од дана пријема изјаве од стране генералног секретара.”

Члан 6.

Члан 27. Конвенције гласи:

„Члан 27 – Обавештења

Генерални секретар Савета Европе обавештава државе чланице Савета Европе, Европске заједнице

и сваку државу која је приступила овој конвенцији о следећем:

- а. сваком потписивању;
- б. депоновању сваког инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања;
- ц. сваком датуму ступања на снагу Конвенције у складу с члановима 22, 23. и 24;
4. сваком другом акту, обавештењу или информацији који се односи на ову конвенцију.”

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ – Међународни уговори”.

61.

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТАРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И ШВАЈЦАРСКОГ САВЕЗНОГ ВЕЋА О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ, СА ПРОТОКОЛОМ**

Проглашава се Закон о ратификацији Уговора између Савета министара Србије и Црне Горе и Швајцарског Савезног већа о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са Протоколом, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 22. октобра 2005. године.

П бр. 215
22. октобра 2005. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

ЗА К О Н**О РАТИФИКАЦИЈИ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТАРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И ШВАЈЦАРСКОГ САВЕЗНОГ ВЕЋА О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ, СА ПРОТОКОЛОМ**

Члан 1.

Ратификује се Уговор између Савета министара Србије и Црне Горе и Швајцарског Савезног већа о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са Протоколом, који је потписан у Београду, 13. априла 2005. године, у оригиналу на српском, француском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора са Протоколом у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р**ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТАРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И ШВАЈЦАРСКОГ САВЕЗНОГ ВЕЋА О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ**

Савет министара Србије и Црне Горе и Швајцарско Савезно веће,

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину,

споразумели су се о следећем:

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на добитак од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

(1) у Србији и Црној Гори:

- порез на добит;
- порез на доходак;
- порез на имовину;
- порез на приход од међународног саобраћаја; (у даљем тексту: „српскоцрногорски порез”);

(2) у Швајцарској:

савезни, кантонални и општински порези

– на доходак (укупан доходак, остварен доходак, доходак од капитала, индустријску и комерцијалну добит, капитални добитак, и остале делове дохотка); и

– на имовину (укупну имовину, покретну и непокретну имовину, пословну имовину, уплаћен капитал и резерве, и остале делове имовине)

(у даљем тексту: „швајцарски порез”).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после дана потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

5. Уговор се не примењује на порезе по одбитку на извору на добитке на лутрији.

Члан 3.

ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:

(1) израз „Србија и Црна Гора” означава државну заједницу Србија и Црна Гора, а употребљен у географском смислу означава сувоземну (копнену) територију Србије и Црне Горе, њене унутрашње морске воде и појас територијалног мора, ваздушни простор над њима, као и морско дно и подземље дела отвореног мора изван спољне границе територијалног мора, над којима Србија и Црна Гора врши суверена права ради истраживања и коришћења њихових природних богатстава, у складу са својим унутрашњим законодавством и међународним правом;

(2) израз „Швајцарска” означава Швајцарску Конфедерацију;

(3) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију и Црну Гору или Швајцарску, зависно од смисла;

(4) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и друштво лица;

(5) израз „компанија” означава акционарско друштво или лице које се сматра акционарским друштвом за пореске сврхе;

(6) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;

(7) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај поморским бродом, ваздухопловом или друмским возилом који обавља предузеће које има седиште стварне управе у држави уговорници, осим ако се саобраћај обавља поморским бродом, ваздухопловом или друмским возилом искључиво између места у другој држави уговорници;

(8) израз „надлежан орган” означава:

– у Србији и Црној Гори, Министарство за међународне економске односе, односно његовог овлашћеног представника;

– у Швајцарској, директора Савезне пореске администрације, односно његовог овлашћеног представника;

(9) израз „држављанин” означава:

– физичко лице које има држављанство државе уговорнице;

– правно лице, ортачко друштво или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, које има у време примене Уговора, према закону те државе о порезима на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, седишта управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Међутим, овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави или само за имовину која се у њој налази.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

(1) сматра се да је резидент само државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);

(2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе у којој има уобичајено место становања;

(3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе чији је држављанин;

(4) ако је држављанин обе државе или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе у којој се налази његово седиште стварне управе.

Члан 5.

СТАЛНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална јединица” подразумева се нарочито:

- (1) седиште управе;
- (2) огранак;
- (3) пословница;

(4) фабрика;
 (5) радионица, и
 (6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатстава.

3. Градилиште или грађевински или инсталациони радови чине сталну јединицу само ако трају дуже од дванаест месеци.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална јединица” не подразумева се:

(1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;

(2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;

(3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;

(4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;

(5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху рекламирања, пружања обавештења, обављања научноистраживачког рада или сличних делатности које имају припремни или помоћни карактер за предузеће;

(6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. (1) до (5) у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице – осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана – ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном јединицом према одредбама тог става.

6. Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.

7. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном јединицом друге компаније.

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНЕ ИМОВИНЕ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз „непокретна имовина” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретна имовина налази. Овај израз у сваком

случају обухвата имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодоуживање непокретне имовине и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава. Поморски бродови, ваздухоплови и друмска возила не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа и на доходак од непокретне имовине која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална јединица.

3. При одређивању добити сталне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе сталне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит од обављања међународног саобраћаја поморским бродом, ваздухопловом или друмским возилом опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

2. Ако се седиште стварне управе предузећа које се бави поморским саобраћајем налази на поморском броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука поморског брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник поморског брода.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

(1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или

(2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако је добит предузећа државе уговорнице која је опорезована у тој држави, укључена и у добит предузећа друге државе уговорнице и сходно томе опорезована, и ако је тако укључена добит она добит коју би то предузеће друге државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, тада се надлежни органи држава уговорница могу међусобно консултовати ради постизања договора о корекцији добити у обе државе уговорнице.

3. Држава уговорница неће изменити добит предузећа у околностима наведеним у ставу 1. овог члана, после истека временских ограничења предвиђених њеним унутрашњим законима и, у сваком случају, после истека пет година од краја године у којој је добит која би била предмет такве измене приписана предузећу те државе. Овај став се не примењује у случају утаје пореза или намерног неизвршења пореске обавезе.

Члан 10.

ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

(1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која

непосредно има најмање 20 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;

(2) 15 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са доходом од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11.

КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или обвезница зајма, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности или обвезнице. Затезна камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном јединицом или сталном базом. У том

случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове или траке за телевизију или радио, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретне имовине која чини део имовине намењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добитак од отуђења поморских бродова, ваздухоплова или друмских возила који се користе у међународном саобраћају или од покретне имовине која служи за коришћење тих поморских бродова, ваздухоплова или друмских возила опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добитак од отуђења акција акционарског капитала компаније чија се имовина посредно или непосредно углавном састоји од непокретне имовине која се налази у држави уговорници, може се опорезивати у тој држави.

5. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.

САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници. Ако има такву сталну базу, само део дохотка који се приписује тој сталној бази може се опорезивати у другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 15.

РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредаба чл. 16, 18. и 19, овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног од-

носа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

(1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години;

(2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе;

(3) ако примања не падају на терет сталне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на поморском броду, ваздухоплову или друмском возилу у међународном саобраћају, могу се опорезивати у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

Члан 16.

ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.

УМЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба члана 14. и члана 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Ставови 1. и 2. овог члана не примењују се на доходак од обављених делатности извођача или спортиста ако је такав доходак највећим делом остварен директно или индиректно из јавних фондова друге државе уговорнице, њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 18.

ПЕНЗИЈЕ

Зависно од одредаба става 2. члана 19. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 19.

УСЛУГЕ ЗА ПОТРЕБЕ ВЛАДЕ

1. (1) Зараде, накнаде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или

њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.

(2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:

– држављанин те државе или које

– није постало резидент те државе само због вршења услуга.

2. (1) Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или њеној политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезује се само у тој држави.

(2) Пензија се опорезује само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чл. 15, 16, 17. и 18. овог уговора примењују се на зараде, накнаде и друга слична примања, као и на пензије за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 20.

СТУДЕНТИ

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на помоћ у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог члана, као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 21.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, изузимајући доходак од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка – резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

Члан 22.

ИМОВИНА

1. Имовина која се састоји од непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Имовина која се састоји од покретне имовине која представља део имовине намењене пословању сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Имовина која се састоји од поморских бродова, ваздухоплова и друмских возила који се користе у међународном саобраћају и покретне имовине која служи за коришћење тих поморских бродова, ваздухоплова и друмских возила, опорезују се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

Члан 23.

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. У случају Србије и Црне Горе двоструко опорезивање се отклања на следећи начин:

(1) Ако резидент Србије и Црне Горе остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у Швајцарској, Србија и Црна Гора одобрава:

– као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Швајцарској;

– као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у Швајцарској.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, дохотку или имовини који се могу опорезивати у Швајцарској.

(2) Ако су, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент Србије и Црне Горе изузети од опорезивања у Србији и Црној Гори, Србија и Црна Гора може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

2. У случају Швајцарске двоструко опорезивање се отклања на следећи начин:

(1) Ако резидент Швајцарске остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у Србији и Црној Гори, Швајцарска, у складу са одредбама подстава (2) овог става, изузима тај доходак или имовину од пореза, али може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да примени пореску стопу која би се применила да изузети доходак или имовина нису били тако изузети. Ово изузимање се примењује на добитак из става 4. члана 13. само ако је пријављено опорезивање тог добитка у Србији и Црној Гори.

(2) Ако резидент Швајцарске остварује дивиденде, камате или ауторске накнаде које се, у складу с одредбама чл. 10, 11. или 12. могу опорезивати у Ср-

бији и Црној Гори, Швајцарска том резиденту, на његов захтев, одобрава олакшицу. Олакшица може бити у виду:

– одбитка од пореза на доходак тог резидента, на износ једнак порезу разрезаном у Србији и Црној Гори у складу са одредбама чл. 10, 11. и 12; тај одбитак не може бити већи од дела швајцарског пореза, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у Србији и Црној Гори; или

– једнократног умањења швајцарског пореза; или
– делимичног изузимања ових дивиденди, камата или ауторских накнада од швајцарског пореза који се, у сваком случају, састоји бар од одбитка пореза разрезаног у Србији и Црној Гори од бруто износа дивиденди, камата или ауторских накнада.

Швајцарска одређује важећу олакшицу и регуларне поступак у складу са швајцарским прописима о примени међународних уговора о избегавању двоструког опорезивања које је Швајцарска Конфедерација закључила.

(3) Компанија која је резидент Швајцарске а која остварује дивиденде од компаније која је резидент Србије и Црне Горе има право, за потребе швајцарског пореза на те дивиденде, на исте олакшице које би биле одобрене компанији, у случају да је компанија која исплаћује дивиденде резидент Швајцарске.

Члан 24.

ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

2. Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Камата, ауторске накнаде и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуто државе, осим када се примењују одредбе члана 9, члана 11. став 6. или члана 12. став 6. овог уговора. Такође, други предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првопоменуто државе.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорези-

вањем коме друга слична предузећа првопоменуће државе подлежу или могу подлећи.

5. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 25.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под став 1. члана 24. овог уговора оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општење преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова.

Члан 26.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења (обавештења којима, у редовном управном поступку, располажу на основу својих важећих пореских закона) потребна за примену одредаба овог уговора у вези са порезима који су предмет Уговора. Тако размењена обавештења сматрају се тајном и не могу се саопштити другим лицима, осим лицима надлежним за разрез и наплату пореза који су предмет овог уговора. Не размењују се обавештења која откривају трговинску, пословну, банкарску, индустријску или професионалну тајну или пословни поступак.

2. Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити тако да намећу обавезу држави уговорници да предузима управне мере супротне прописима и пракси те државе уговорнице или мере које су супротне њеном суверенитету, безбедности или јавном поретку или да даје податке који се не могу добити на основу њених закона или закона државе која тражи обавештења.

Члан 27.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

1. Одредбе овог уговора не утичу на пореске власти чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

2. Изузетно од одредаба члана 4. овог уговора, физичко лице које је члан дипломатске мисије, конзулата или сталне мисије државе уговорнице која се налази у другој држави уговорници или у трећој држави, за потребе овог уговора, сматра се резидентом државе из које долази, ако:

(1) у складу са међународним правом, не подлеже опорезивању у држави уговорници у коју долази, за доходак из извора ван те државе или за имовину која се налази ван те државе, и

(2) у држави из које долази подлеже истој пореској обавези на укупан доходак или на имовину као и резиденти те државе.

3. Уговор се не примењује на међународне организације, њене органе или њихова званична лица и на лица која су чланови дипломатске мисије, конзулата или сталне мисије треће земље, који су присутни у држави уговорници а који се у држави уговорници не сматрају резидентима за потребе пореза на доходак или на имовину.

Члан 28.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Свака од држава уговорница обавестиће дипломатским каналима другу, о окончању поступака предвиђених њеним законима за ступање на снагу овог уговора. Уговор ступа на снагу датумом пријема последњег од тих обавештења.

2. Одредбе Уговора се примењују у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој Уговор ступа на снагу.

3. Датумом примене овог уговора, у билатералним односима између Србије и Црне Горе и Швајцарске, престаће да се примењују ноте размење 4. новембра и 29. децембра 1964. године између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Швајцарске Конфедерације о опорезивању предузећа за поморски и ваздушни саобраћај.

Члан 29.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја било које календарске године. У том случају, овај уговор престаје да се примењује у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у дупликату у Београду овог 13. априла 2005. године, на српском, француском и енглеском језику, с тим што су сви текстови подједнако веродостојни. У случају да постоји разлика у тумачењу између српског и француског језика меродаван је енглески текст.

За Савет министара
Србије и Црне Горе
Предраг Ивановић, с. р.

За Швајцарско
Савезно веће
Вилхелм Мејер, с. р.

ПРОТОКОЛ

Савет министара Србије и Црне Горе и Швајцарско Савезно веће

Сагласили су се у тренутку потписивања у Београду овог 13. априла 2005. године Уговора између две државе о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину о следећим одредбама које чине саставни део наведеног Уговора.

1. Уз чл. 2, 4. и 19.

Израз „политичке јединице”, у државној заједници Србија и Црна Гора, означава државе чланице.

2. Уз члан 7.

У вези са ст. 1. и 2. члана 7. овог уговора, ако предузеће државе уговорнице продаје добра или робу или обавља пословање у другој држави преко сталне јединице која се у њој налази, добит те сталне јединице не одређује се на основу укупног износа који је примило предузеће, већ се одређује само на основу дела укупно примљеног износа који се може приписати стварној делатности сталне јединице за ту продају или пословање.

У случају уговора о надзору, испоруци или монтажи индустријске, комерцијалне или научне опреме, или о изградњи објеката, или у случају уговора о јавним радовима, када предузеће има сталну јединицу, подразумева се да се добит те сталне јединице не одређује на основу укупног износа из уговора, већ само на основу дела укупног износа који је примило предузеће, који се приписује делу уговора који је стварно извршила стална јединица у држави у којој се та стална јединица налази.

Добит која се односи на део уговора који је извршила дирекција предузећа, опорезује се само у држави чије је предузеће резидент.

3. Уз члан 8.

Подразумева се да се српскоцрногорски порез на приход од међународног саобраћаја наведен у под-

ставу (1) став 3. члана 2. овог уговора, не примењује на добит коју од обављања међународног саобраћаја поморским бродом, ваздухопловом и друмским возилима оствари предузеће чије се седиште стварне управе налази у Швајцарској.

4. Уз члан 12.

У вези са ставом 2. подразумева се да, све док Швајцарска у складу са својим унутрашњим законом, не заведе порез на извору на ауторске накнаде које се исплаћују нерезидентима, неће се примењивати одредбе става 2. и ауторске накнаде опорезоваће се само у држави уговорници чији је резидент стварни власник ауторских накнада.

5. Уз чл. 18. и 19.

Подразумева се да изрази „пензије” и „пензија” употребљени у чл. 18. и 19. овог уговора не покривају само периодичне исплате, него и једнократне исплате.

6. Уз члан 19.

Подразумева се да се одредбе подставова (1) и (2) става 1. члана 19. овог уговора примењују на зараде, накнаде и друга слична примања која Србија и Црна Гора, њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе исплаћује српскоцрногорским професорима који држе наставу у Швајцарској.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у дубликату у Београду овог 13. априла 2005. године, на српском, француском и енглеском језику, с тим што су сви текстови подједнако веродостојни. У случају да постоји разлика у тумачењу између српског и француског језика, меродаван је енглески текст.

За Савет министара
Србије и Црне Горе
Предраг Ивановић, с. р.

За Швајцарско
Савезно веће
Вилхелм Мејер, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ – Међународни уговори”.

62.

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И САВЕТА МИНИСТРА РЕПУБЛИКЕ АЛБАНИЈЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Проглашава се Закон о ратификацији Уговора између Савета министара Србије и Црне Горе и Света министара Републике Албаније о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 22. октобра 2005. године.

П бр. 184
22. октобра 2005. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

ЗАКОН

О РАТИФИКАЦИЈИ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И САВЕТА МИНИСТРА РЕПУБЛИКЕ АЛБАНИЈЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Члан 1.

Ратификује се Уговор између Савета министара Србије и Црне Горе и Савета министара Републике Албаније о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, који је потписан у Тирани, 22. децембра 2004. године, у оригиналу на српском, албанском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума, у оригиналу на српском језику, гласи:

УГОВОР

ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И САВЕТА МИНИСТРА РЕПУБЛИКЕ АЛБАНИЈЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Савет министара Србије и Црне Горе и Савет министара Републике Албаније,

У жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Лица на која се примењује уговор

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

Порези на које се примењује уговор

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

– у Србији и Црној Гори:

1) порез на добит;

2) порез на доходак;

3) порез на имовину;

4) порез на приход од међународног саобраћаја

(у даљем тексту: „српскоцрногорски порез”);

– у Албанији:

1) порези на доходак (укључујући порез на добит корпорација и порез на доходак физичких лица);

2) порез на мале пословне делатности, и

3) порез на имовину

(у даљем тексту: „албански порез”).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

Опште дефиниције

1. За потребе овог уговора:

1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију и Црну Гору или Албанију, зависно од смисла;

2) израз „Србија и Црна Гора” означава државну заједницу Србија и Црна Гора, а употребљен у географском смислу означава сувоземну (копнену) територију Србије и Црне Горе, њене унутрашње морске воде и појас територијалног мора, ваздушни простор над њима, као и морско дно и подземље дела отвореног мора изван спољне границе територијалног мора, над којима Србија и Црна Гора врши суверена права ради истраживања и коришћења њихових природних богатстава, у складу са својим унутрашњим законодавством и међународним правом;

3) израз „Албанија” означава Републику Албанију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Албаније укључујући територијалне воде и ваздушни простор над њима, као и било које подручје изван територијалних вода Републике Албаније које је, према њеним законима и у складу са међународним правом, подручје унутар којег Република Албанија може остваривати своја права у односу на морско дно и подземље и њихова природна богатства;

4) израз „политичке јединице”, у државној заједници Србија и Црна Гора, означава државе чланице;

5) израз „држављанин” означава:

– физичко лице које има држављанство државе уговорнице;

– правно лице, ортачко друштво или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници;

6) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и друштво лица;

7) израз „компанија” означава правно лице или лице које се сматра правним лицем за пореске сврхе;

8) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;

9) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај поморским бродом, ваздухопловом или железницом или друмским возилом који обавља преду-

зеће чије се седиште стварне управе налази у држави уговорници, осим ако се саобраћај обавља поморским бродом, ваздухопловом или железницом или друмским возилом искључиво између места у другој држави уговорници;

10) израз „надлежан орган” означава:

– у Србији и Црној Гори, Министарство за међународне економске односе, односно његовог овлашћеног представника;

– у Албанији, Генералну дирекцију за опорезивање.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије, према закону те државе за потребе пореза на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

Резидент

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, седишта управе, места регистрације или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај израз, међутим, не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави или само за имовину која се у њој налази.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се сататус одређује на следећи начин:

1) сматра се да је резидент само државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);

2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе у којој има уобичајено место становања;

3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе чији је држављанин;

4) ако је држављанин обе државе или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе у којој се налази његово седиште стварне управе.

Члан 5.

Стална јединица

1. Израз „стална јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће државе уговорнице потпуно или делимично обавља пословање у другој држави уговорници.

2. Под изразом „стална јединица” подразумева се нарочито:

1) седиште управе;

2) огранак;

3) пословница;

4) фабрика;

5) радионица;

6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатстава.

3. Израз „стална јединица” обухвата и:

1) градилиште, грађевинске, монтажне или инсталационе радове или надзорне делатности у вези са тим радовима, али само ако такво градилиште, радови или делатности трају дуже од девет месеци, у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години;

2) пружање услуга, укључујући консултантске услуге, од стране предузећа преко запослених или другог особља ангажованог од стране предузећа за те потребе, али само ако се делатности те врсте обављају у земљи у периоду или периодима који укупно трају дуже од девет месеци, у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом стална јединица не подразумева се:

1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или повремене испоруке добара или робе која припада предузећу;

2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или повремене испоруке;

3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;

4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;

5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;

6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. 1) до 5) у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице – осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана – у држави уговорници ради у име предузећа друге државе уговорнице, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у првопоменутој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, ако то лице:

1) има и уобичајено користи у првопоменутој држави овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном јединицом према одредбама тог става; или

2) нема такво овлашћење, али уобичајено одржава у првопоменутој држави залихе добара или робе из којих редовно испоручује добра или робу у име предузећа.

6. Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности. Међутим, када представник обавља делатност у потпуности или готово у потпуности у име предузећа он се неће сматрати представником са самосталним статусом према значењу из овог става.

7. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном јединицом друге компаније.

Члан 6.

Доходак од непокретне имовине

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз „непокретна имовина” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретна имовина налази. Овај израз у сваком случају обухвата имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодоуживање непокретне имовине и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; поморски бродови, речни бродови, ваздухоплови и железничка или друмска возила не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа и на доходак од непокретне имовине која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

Добит од пословања

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална јединица.

3. При одређивању добити сталне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе пословања сталне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом месту. Међутим, такав одбитак неће се признати у погледу средстава, уколико их буде, које плаћа (по другом основу, осим као накнаду стварних трошкова) стална јединица главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији, у виду ауторских накнада, новчаних надок-

нада или других сличних плаћања као накнаду за коришћење патената или других права, или у облику провизије за обављање посебних услуга или руковођење или, осим у случају банкарског предузећа, у облику камате на новац дат у зајам сталној јединици. Слично томе, при одређивању добити сталне јединице, неће се узимати у обзир средства која дугује (по другом основу, осим као накнаду стварних трошкова) стална јединица главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији, у виду ауторских накнада, новчаних надокнада или других сличних плаћања као накнаду за коришћење патената или других права, или у облику провизије за обављање посебних услуга или руковођење или, осим у случају банкарског предузећа, у облику камате на новац дат у зајам главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

Међународни саобраћај

1. Добит од обављања међународног саобраћаја поморским бродом, ваздухопловом или железничким или друмским возилом опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

2. Добит од обављања саобраћаја на унутрашњим пловним путевима речним бродом, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

3. Ако се седиште стварне управе предузећа које се бави поморским саобраћајем или предузећа које се бави саобраћајем на унутрашњим пловним путевима налази на поморском или речном броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука поморског или речног брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник поморског или речног брода.

4. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

Повезана предузећа

1. Ако

1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или

2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

Члан 10.

Дивиденде

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;

2) 15 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава дохотак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и дохотак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или дохотак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у

потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11.

Камата

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу се законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или обвезница зајма, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности или обвезнице. Казнена камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

Ауторске накнаде

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове или филмове или траке за телевизију или радио, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

Накнаде за техничке услуге

1. Накнаде за техничке услуге које настају у држави уговорници а које остварује резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Накнаде за техничке услуге могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник накнада за техничке услуге резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа накнада за техничке услуге. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „накнаде за техничке услуге”, у овом члану, означава плаћања било које врсте сваком лицу, осим лицу које је запослено код лица које врши исплату, као накнада за услуге техничког, менаџерског или консултантског карактера.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник накнада за техничке услуге, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој накнаде за техничке услуге настају, преко сталне јединице која се налази

у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а накнаде за техничке услуге су стварно повезане са том сталном јединицом или сталном базом. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа накнаде за техничке услуге, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања накнада за техничке услуге, а те накнаде за техничке услуге падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ накнада за техничке услуге, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 14.

Капитални добитак

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретне имовине која чини део имовине намењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добитак од отуђења поморских бродова, ваздухоплова или железничких или друмских возила који се користе у међународном саобраћају, речних бродова који се користе у саобраћају на унутрашњим пловним путевима или од покретне имовине која служи за коришћење тих поморских бродова, ваздухоплова, железничких или друмских возила или речних бродова опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добитак од отуђења акција акционарског капитала чија се имовина посредно или непосредно углавном састоји од непокретне имовине која се налази у држави уговорници, може се опорезивати у тој држави.

5. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 15.

Самосталне личне делатности

1. Доходак који оствари физичко лице резидент државе уговорнице од професионалних или других сличних самосталних делатности опорезује се само у

тој држави, осим у следећим околностима кад се тај доходак може опорезивати и у другој држави уговорници:

1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници. У том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази опорезује се у тој другој држави уговорници; или

2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години. У том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 16.

Радни однос

1. Зависно од одредаба чл. 17, 19, 20, 21. и 22. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави ако су испуњени сви следећи услови:

1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелази 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, и

2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе, и

3) ако примања не падају на терет сталне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на поморском броду, ваздухоплову или железничком или друмском возилу у међународном саобраћају или на речном броду у саобраћају на унутрашњим пловним путевима, могу се опорезивати у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

Члан 17.

Примања директора

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 18.

Уметници и спортисти

1. Изузетно од одредаба члана 15. и члана 16. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизиј-

ског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 15. и 16. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, доходак који оствари резидент државе уговорнице од лично обављених делатности извођача или спортисте опорезује се само у тој држави ако су те делатности обављене у другој држави уговорници у оквиру програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице.

Члан 19.

Пензије

Зависно од одредаба става 2. члана 20. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 20.

Услуге за потребе Владе

1. 1) Зараде, накнаде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.

2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:

- држављанин те државе; или
- које није постало резидент те државе само због вршења услуга.

2. 1) Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или њеној политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезује се само у тој држави.

2) Пензија се опорезује само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чл. 16, 17, 18. и 19. овог уговора примењују се на зараде, накнаде и друга слична примања, као и на пензије за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 21.

Студенти и приправници

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења по-

реза на помоћ у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог члана, као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 22.

Професори и истраживачи

1. Физичко лице које борави у држави уговорници ради предавања или истраживања на универзитету, вишој школи, школи или другој признатој образовној институцији у тој држави и које је резидент или је непосредно пре тог боравка било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници за примања за предавања или истраживања у периоду који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да су та примања из извора ван те државе.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на примања од истраживања, ако то истраживање није у јавном интересу, већ првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 23.

Остали доходак

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, изузимајући доходак од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка – резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

Члан 24.

Имовина

1. Имовина која се састоји од непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Имовина која се састоји од покретне имовине која представља део имовине намењене пословању има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Имовина која се састоји од поморских бродова, ваздухоплова и железничких или друмских возила који се користе у међународном саобраћају и речних бродова који се користе у саобраћају на унутрашњим пловним путевима и покретне имовине која служи за коришћење тих поморских бродова, ваздухоплова, железничких или друмских возила и речних бродова, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

Члан 25.

Отклањање двоструког опорезивања

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у другој држави уговорници, првопоменуто држава одобрава:

1) као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави;

2) као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у тој другој држави.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, доходу или имовини који се могу опорезивати у тој другој држави.

2. Ако је, у складу с неком одредбом Уговора, доходак или имовина који оствари резидент државе уговорнице изузет од опорезивања у тој држави, та држава може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

3. Ради признавања одбитка од пореза на доходак у држави уговорници, сматра се да порез који је плаћен у другој држави уговорници обухвата и порез који би био плаћен у тој другој држави уговорници да није умањен или отписан у складу с њеним законским одредбама о пореским подстицајима.

Члан 26.

Једнак третман

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

2. Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Камата, ауторске накнаде, накнаде за техничке услуге и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуто државе, осим када се примењују одредбе члана 9. став 1, члана 11. став 6, члана 12. став 6. или члана 13. став 6. овог уговора. Такође, дугови предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првопоменуто државе.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или

обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуто државе подлежу или могу подлећи.

Члан 27.

Поступак заједничког договарања

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под став 1. члана 26. овог уговора оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општење преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 28.

Размена обавештења

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења потребна за примену одредаба овог уговора или унутрашњег закона држава уговорница који се односе на порезе обухваћене овим уговором ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором, а посебно за спречавање утаје или евазије тих пореза. Размена обавештења није ограничена чланом 1. овог уговора. Обавештење примљено од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење или решавање по жалбама, у односу на порезе који су обухваћени овим уговором. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

2. Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;

2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;

3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

Члан 29.

Чланови дипломатских мисија и конзулата

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Члан 30.

Ступање на снагу

1. Државе уговорнице дипломатским путем писмено обавештавају једна другу о окончању поступка предвиђених њиховим унутрашњим законима за ступање на снагу овог уговора.

2. Овај уговор ступа на снагу датумом пријема последњег од тих обавештења, а његове одредбе се примењују у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој Уговор ступа на снагу.

Члан 31.

Престанак важења

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем писменог обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја било дана ступања на снагу овог уговора. У том случају, овај уговор престаје да се примењује у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Тирани, овог 22. дана децембра 2004. године, у два оригинална примерка, на српском, албанском и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

За Савет министара
Србије и Црне Горе
Вук Драшковић, с. р.

За Савет министара
Републике Албаније
Кастроит Исљами, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ – Међународни уговори”.

63.

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА О МЕРАМА ЗА ЈАЧАЊЕ ПОВЕРЕЊА И БЕЗБЕДНОСТИ КОЈЕ ДОПУЊУЈУ БЕЧКИ ДОКУМЕНТ 1999 И О РАЗВОЈУ ВОЈНИХ ОДНОСА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТАРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МАЂАРСКЕ**

Проглашава се Закон о ратификацији Споразума о мерама за јачање поверења и безбедности које допуњују Бечки документ 1999 и о развоју војних односа између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Републике Мађарске, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 22. октобра 2005. године.

П бр. 223
22. октобра 2005. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

ЗАКОН**О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА О МЕРАМА ЗА ЈАЧАЊЕ ПОВЕРЕЊА И БЕЗБЕДНОСТИ КОЈЕ ДОПУЊУЈУ БЕЧКИ ДОКУМЕНТ 1999 И О РАЗВОЈУ ВОЈНИХ ОДНОСА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТАРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МАЂАРСКЕ**

Члан 1.

Ратификује се Споразум о мерама за јачање поверења и безбедности које допуњују Бечки документ 1999 и о развоју војних односа између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Републике Мађарске, потписан у Будимпешти 24. марта 2005. године, у оригиналу на српском, мађарском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**О МЕРАМА ЗА ЈАЧАЊЕ ПОВЕРЕЊА И БЕЗБЕДНОСТИ КОЈЕ ДОПУЊУЈУ БЕЧКИ ДОКУМЕНТ 1999 И О РАЗВОЈУ ВОЈНИХ ОДНОСА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТАРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МАЂАРСКЕ**

Савет министара Србије и Црне Горе и Влада Републике Мађарске (у даљем тексту под називом „Стране”),

Позивајући се на обавезе преузете у оквиру Организације за европску безбедност и сарадњу,

У циљу предузимања даљих обавеза заснованих на билатералној сарадњи усмереној ка повећању транспарентности и поверења,

Верујући да ће јачање билатералне војне сарадње и имплементација постојећих билатералних споразума допринети даљем развоју поверења и побољшању односа између Страна и безбедности у региону Централне и Источне Европе и целокупне Европе,

Решене да даље развијају билатералну војну сарадњу засновану на дијалогу која има за циљ да повећа мере изградње поверења и безбедности и војну транспарентност.

Сложиле су се, у складу са препорукама садржаним у параграфу 138–144 ОЕБС-овог Бечког документа 1999, а као додатак споразумима који већ постоје између две државе, о следећим мерама војне сарадње:

Члан I

За проширење обима размене војних информација и повећавање постојећих мера за јачање поверења и безбедности

(1) Предмет примене мера биће:

а) територија Србије и Црне Горе и територија Републике Мађарске,

б) јединице Оружаних снага Србије и Црне Горе и Републике Мађарске.

(2) Стране ће узајамно писмено најавити 42 дана унапред војне активности копнених снага на својој територији, у складу са ставом 3. овог члана. Уколико се активности спроводи без претходне најаве трупа које учествују, Стране ће одмах обавестити једна другу по започињању ове активности.

(3) Војна активност ће бити предмет најаве и позивања посматрача кад год, у било ком тренутку те активности, учествује:

а) најмање 6000 припадника трупа, укључујући припаднике трупа за подршку, или

б) најмање 100 борбених тенкова, или

ц) најмање 150 оклопних борбених возила, или

д) најмање 75 артиљеријских оруђа калибра од 100 mm или већег или

е) 100 или више полетања уз учешће ваздухопловних снага, укључујући налете борбених хеликоптера.

Стране не морају да позову посматраче на активности које подлежу најави, а које се изводе без претходне најаве трупа које треба да учествују, осим уколико ове активности које подлежу најави не трају дуже од 48 сати.

(4) Стране ће, поред одредби из става 3. овог члана, једном годишње узајамно позвати посматраче на војне вежбе које се изводе на нивоу батаљона (механизовано пешадијски или тенковски батаљон) или више.

(5) Ниједна од Страна не треба да изводи војне вежбе изнад нивоа тактичке групе батаљона у областима које се налазе уз њихову заједничку границу у дубини од 30 km.

Члан II

За даље развијање војне сарадње

(1) Као допринос унапређењу њихових билатералних односа, Стране ће развијати своје војне контакте у духу и у складу са препорукама ОЕБС-овог Бечког документа 1999 и Протокола о сарадњи између Министарства одбране Републике Мађарске и Савезног министарства одбране Савезне Републике Југославије о војној сарадњи потписаног 29. октобра, 1996. године.

(2) Стране ће, поред посета, предвиђених Бечким документом 1999, ваздухопловним базама и војним установама, годишње и наизменично организовати посету војној установи (касарни) за петочлану делегацију друге Стране, у циљу упознавања са војничким животом и обуком у војним установама.

Члан III

За повећање броја евалуацијских посета и инспекција

(1) Свака Страна има право да годишње изводи, поред одредби ОЕБС-овог Бечког документа 1999 и добровољно узетих квота:

– још једну инспекцију на територији друге Стране,

– и до две евалуацијске посете на територији друге Стране.

(2) Стране могу позивати представнике треће земље да учествују у евалуацијским посетама или инспекцијама.

(3) Странама су приоритетне оне активности које се изводе у складу са одредбама ОЕБС-овог Бечког документа 1999. У случају да се активности подударају, Страна која прима има право да прихвати или да предложи одлагање закажане активности засноване на овом споразуму.

Члан IV

Опште дефиниције

(1) Обавештења, опсервације, као и евалуацијске посете и инспекције ће се вршити у складу са одговарајућим одредбама ОЕБС-овог Бечког документа 1999.

(2) Поруче које се односе на овај споразум биће пренете формуларима ОЕБС-овог Бечког документа 1999 на енглеском језику, користећи ОЕБС-ову комуникациону мрежу, или дипломатским путем.

(3) Званични језик који се користи у току активности јесте енглески језик.

Члан V

Завршне одредбе

(1) Представници Страна ће годишње одржавати – наизменично у Србији и Црној Гори и Републици Мађарској – састанке у сврху процене ради анализе имплементације мера усаглашених овим споразумом и да елаборирају предлоге за њихово унапређење.

(2) У случају да се јави било какво питање из имплементације овог споразума, Стране ће покушати да дођу до решења дипломатским путем.

(3) Овај споразум ступа на снагу у року од 60 дана после пријема последњег писменог обавештења о томе да су Стране завршиле све неопходне правне поступке које захтева законодавство њихове земље.

(4) Овај споразум може да се промени или допуни на основу узајамне сагласности Страна. Амандман треба да буде у писаној форми упућен дипломатским путем и ступиће на снагу у складу са ставом 3. овог члана.

(5) Овај споразум закључује се на неодређено време. Међутим, овај споразум може да откаже било

која Страна путем писменог обавештења другој Страни. Он престаје да важи после шест месеци од пријема обавештења о отказу осим уколико није другачије предвиђено.

(6) Сачињено је у Будимпешти, 24. марта 2005. године у два оригинална примерка, на српском, мађарском и енглеском језику, од којих су сва три текста

подједнако веродостојни. У случају разлика у тумачењу, енглески текст ће бити меродаван.

За Савет министара
Србије и Црне Горе
Првослав Давинић, с. р.
министар одбране

За Владу
Републике Мађарске
Ференц Јухас, с. р.
министар одбране

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ – Међународни уговори”.

64.

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И ВЛАДЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ КОЈУ ЗАСТУПА МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ**

Проглашава се Закон о ратификацији Споразума између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Чешке Републике коју заступа Министарство одбране Чешке Републике о сарадњи у области одбране, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 22. октобра 2005. године.

П бр. 224
22. октобра 2005. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

ЗАКОН**О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И ВЛАДЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ КОЈУ ЗАСТУПА МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ**

Члан 1.

Ратификује се Споразум између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Чешке Републике коју заступа Министарство одбране Чешке Републике о сарадњи у области одбране, који је потписан у Београду, 30. маја 2005. године, у оригиналу на српском, чешком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И ВЛАДЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ КОЈУ ЗАСТУПА МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ**

Савет министара Србије и Црне Горе и Влада Чешке Републике коју заступа Министарство одбране Чешке Републике, даље у тексту под називом „уговорне стране”.

Имајући у виду важност повећавања поверења, стабилности и безбедности стабилних и демократских земаља у Европи,

Понашајући се у духу партнерства и сарадње и са жељом да се развију добри односи у области одбране

ради побољшања узајамног поштовања, поверења и разумевања;

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниција термина

За потребе овог споразума користиће се следећи термини:

„Уговорна страна пошиљалац” означава уговорну страну чији представници бораве на државној територији друге уговорне стране у вези са применом овог споразума;

„Уговорна страна прималац” означава уговорну страну која прима представнике друге уговорне

стране на своју државну територију у вези са применом овог споразума.

Члан 2.

Основне претпоставке

Циљ сарадње између уговорних страна у области одбране на основу овог споразума је јачање међународног мира и стабилности. Ова сарадња неће бити усмерена против других земаља.

Овај споразум утврђује основне области сарадње, као и рокове и услове којих би уговорне стране требало да се придржавају у циљу спровођења програма билатералне сарадње и заједничких контаката у области одбране, а на основу реципроцитета и заједничких приоритета.

Сарадња утврђена овим споразумом ће се спроводити у складу са правилима међународног права и националним законодавством уговорних страна.

Члан 3.

Области сарадње

Уговорне стране ће посебно сарађивати у следећим областима:

- 1) планирања одбране и руковођења одбраном земље у мирнодопским условима, у току криза и за време рата;
- 2) развоја оружаних снага и система мобилизације у мирнодопским условима;
- 3) трансформације система економске мобилизације и олакшавања потреба оружаних снага уз помоћ цивилног сектора у виду тржишне економије;
- 4) законодавства и правне службе у оквиру оружаних снага;
- 5) планирања финансијских средстава за одбрану, планирања буџета и контроле његове реализације;
- 6) војног школства и науке;
- 7) научно-техничког развоја и сарадње између војних установа за истраживање, развој и испитивање;
- 8) унификације и стандардизације наоружања, опреме, материјала, оперативних поступака и услуга и државне квалитативне контроле производа и услуга ради обезбеђивања националне способности за одбрану;
- 9) обуке специјалиста појединих видова;
- 10) политике људских ресурса;
- 11) војне географије;
- 12) војне медицине;
- 13) обезбеђивања ваздушног саобраћаја, размена информација о војним летовима, војних услуга у области проналажења и спасавања, обуке пилота и ваздушне одбране;
- 14) активности војне полиције, размене информација које се односе на безбедносну заштиту уговорних страна и употребе оружаних снага у борби против тероризма;
- 15) развоја логистике, њене организационе структуре и врста управљања, укључујући развој система кодификације, и олакшавање међународног транзитног транспорта оружаних снага, опреме и материјала;
- 16) употребе војних полигона за обуку и сарадње између видова војске;
- 17) заштите околине и решавања проблема у окружењу, учешћа оружаних снага у отклањању еколошких и индустријских несрећа и катастрофа и подршке државној еколошкој политици;
- 18) планирања цивилне заштите, формације за војно спасавање;

19) разоружања и ограничења наоружања, јачања поверења и безбедности у свету и организације и обуке у вези са учешћем у мировним мисијама Уједињених нација и осталим међународним активностима ради успостављања мира;

20) учешћа војних посматрача у војним вежбама;

21) развоја односа између оружаних снага и јавности, издавачке и уређивачке активности;

22) културе, спорта и рекреације;

23) принципа и начина спровођења активности контроле људских права и заштите слободе, сарадње са надлежним органима у кривичним поступцима;

24) остале области сарадње на основу узајамног договора уговорних страна.

Члан 4.

План билатералне сарадње

Уговорне стране ће припремити планове билатералне сарадње за период једне календарске године. Овим плановима ће бити прецизиране активности које су обострано утврђене.

Уговорне стране ће одобрити план билатералне сарадње за наредну годину најкасније до 15. новембра претходне године.

Члан 5.

Материјални трошкови

У току спровођења активности утврђених овим споразумом, уговорна страна-прималац обезбедиће о свом трошку:

1) локални транспорт представника уговорне стране-пошиљаоца на територији уговорне стране-примаоца,

2) исхрану и смештај представника уговорне стране-пошиљаоца према истим стандардима као и за своје кадрове сличног чина;

3) уступање специјалне опреме и одеће која је неопходна у вези са текућом активношћу;

4) преводиоца са језика уговорне стране-примаоца на енглески језик, уколико је потребно.

У току спровођења активности утврђених овим споразумом уговорна страна-пошиљалац ће обезбедити за своје представнике о свом трошку следеће:

1) транспорт до места уласка на територију уговорне стране-примаоца и од тачке где се напушта ова територија;

2) дневне трошкове за период боравка;

3) документа која захтевају државни органи уговорне стране-примаоца ради уласка и изласка са њене територије.

Уговорне стране се могу договорити да на друкчији начин носе трошкове наведене у овом члану, посебно у случају реализације активности где учествује већи број представника уговорне стране-пошиљаоца.

Члан 6.

Медицинска и стоматолошка заштита

Уговорна страна-прималац ће обезбедити представницима уговорне стране-пошиљаоца медицинску и стоматолошку заштиту. Ова заштита ће бити обезбеђена према истим стандардима који се примењују на лица уговорне стране-примаоца једнаких чинова.

Уговорна страна-прималац ће обезбедити хитну медицинску и стоматолошку заштиту. Уговорна страна-пошиљалац ће носити друге трошкове у вези са медицинском и стоматолошком заштитом.

Уговорна страна-пошиљалац ће обезбедити повратак умрлих лица и хитан транспорт оболелих и повређених лица на њену државну територију.

Члан 7.

Захтеви

Захтеви који могу да се појаве у току спровођења овог споразума решаваће се у складу са одговарајућим законским прописима уговорних страна. Међутим, свака од уговорних страна ће надокнадити другој уговорној страни трошкове који су последица неизвршавања обавеза утврђених овим споразумом.

Члан 8.

Заштита поверљивих података

Поверљиве информације које уговорне стране размене у току сарадње утврђене овим споразумом, биће заштићене у складу са националним законодавством уговорне стране која их добија и међународним обавезама које ту државу обавезују.

Ниједна од уговорних страна неће добијену информацију коју је друга уговорна страна означила као поверљиву уступити трећој страни без претходног одобрења уговорне стране која је дала информацију.

Представници уговорне стране-пошиљача ће се за време боравка на територији уговорне стране-примаоца придржавати одговарајућих безбедносних прописа уговорне стране-примаоца.

Члан 9.

Решавање спорова

Било који спор који проистекне у току спровођења овог споразума ће бити решен од стране уго-

ворних страна путем хитних преговора и неће бити уступљен међународном суду или трећој страни на решавање.

Члан 10.

Завршне одредбе

Овај споразум ступа на снагу даном пријема другог од два обавештења којим се уговорне стране међусобно обавештавају да су у складу са националним законодавством спровеле поступак који је неопходан за ступање на снагу споразума. Овај споразум се закључује на неодређено време.

Уговорне стране у писменој форми могу да се измене или допуне овај споразум у било које време.

Уговорне стране могу, у писменој форми, да откажу овај споразум у било које време. Отказ споразума ступа на снагу шест месеци након пријема обавештења о отказивању споразума.

У случају отказивања споразума, чланови 7, 8. и 9. ће наставити да се примењују.

Потписано у Београду, дана 30. маја 2005. године, у два примерка на српском, чешком и енглеском језику. У случају разлика у тумачењу одредби споразума енглеска верзија ће бити меродавна.

За Владу Чешке Републике
коју заступа

Министарство одбране
Чешке Републике

Њ. Е. Иван Јестраб, с. р.
амбасадор Чешке

Републике
у Србији и Црној Гори

За Савет министара
Србије и Црне Горе
Првослав Давинић, с. р.
министар одбране

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ – Међународни уговори”.

65.

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ ПРОТОКОЛА ПРОТИВ НЕЗАКОНИТЕ ПРОИЗВОДЊЕ И ПРОМЕТА ВАТРЕНИМ ОРУЖЈЕМ, ЊЕГОВИМ ДЕЛОВИМА, СКЛОПОВИМА И МУНИЦИЈОМ, КОЈИМ СЕ ДОПУЊАВА КОНВЕНЦИЈА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ПРОТИВ ТРАНСНАЦИОНАЛНОГ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА

Проглашава се Закон о ратификацији Протокола против незаконите производње и промета ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом, којим се допуњава Конвенција Уједињених нација против транснационалног организованог криминала, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 22. октобра 2005. године.

П бр. 225
22. октобра 2005. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

ЗАКОН

О РАТИФИКАЦИЈИ ПРОТОКОЛА ПРОТИВ НЕЗАКОНИТЕ ПРОИЗВОДЊЕ И ПРОМЕТА ВАТРЕНИМ ОРУЖЈЕМ, ЊЕГОВИМ ДЕЛОВИМА, СКЛОПОВИМА И МУНИЦИЈОМ, КОЈИМ СЕ ДОПУЊАВА КОНВЕНЦИЈА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ПРОТИВ ТРАНСНАЦИОНАЛНОГ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА

Члан 1.

Ратификује се Протокол против незаконите производње и промета ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом, којим се допуњава Конвенција Уједињених нација против транснационалног организованог криминала, усвојен 31. маја 2001. године у Њујорку, у оригиналу на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Протокола у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

PROTOCOL AGAINST THE ILLICIT MANUFACTURING OF AND TRAFFICKING IN FIREARMS, THEIR PARTS AND COMPONENTS AND AMMUNITION, SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME

PREAMBLE

The States Parties to this Protocol,

Aware of the urgent need to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms,

their parts and components and ammunition, owing to the harmful effects of those activities on the security of each State, region and the world as a whole, endangering the well-being of peoples, their social and economic development and their right to live in peace,

Convinced, therefore, of the necessity for all States to take all appropriate measures to this end, including international cooperation and other measures at the regional and global levels,

Recalling General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international con-

vention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument combating the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition,

Bearing in mind the principle of equal rights and self-determination of peoples, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

Convinced that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument against the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition will be useful in preventing and combating those crimes,

Have agreed as follows:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, mutatis mutandis, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purpose of this Protocol is to promote, facilitate and strengthen cooperation among States Parties in order to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

(a) "Firearm" shall mean any portable barrelled weapon that expels, is designed to expel or may be readily converted to expel a shot, bullet or projectile by the action of an explosive, excluding antique firearms include firearms or their replicas. Antique firearms and their replicas shall be defined in accordance with domestic law. In no case, however, shall antique firearms include firearms manufactured after 1899;

(b) "Parts and components" shall mean any element or replacement element specifically designed for a firearm and essential to its operation, including a barrel, frame or receiver, slide or cylinder, bolt or breech block, and any device designed or adapted to diminish the sound caused by firing a firearm;

(c) "Ammunition" shall mean the complete round or its components, including cartridge cases, primers, propellant powder, bullets or projectiles, that are used in a firearm, provided that those components are themselves subject to authorization in the respective State Party;

(d) "Illicit manufacturing" shall mean the manufacturing or assembly of firearms, their parts and components or ammunition:

(i) From parts and components illicitly trafficked;

(ii) Without a licence or authorization from a competent authority of the State Party where the manufacture or assembly takes place; or

(iii) Without marking the firearms at the time of manufacture, in accordance with article 8 of this Protocol;

Licensing or authorization of the manufacture of parts and components shall be in accordance with domestic law;

(e) "Illicit trafficking" shall mean the import, export, acquisition, sale, delivery, movement or transfer of firearms, their parts and components and ammunition from or across the territory of one State Party to that of another State Party if any one of the States Parties concerned does not authorize it in accordance with the terms of this Protocol or if the firearms are not marked in accordance with article 8 of this Protocol;

(f) "Tracing" shall mean the systematic tracking of firearms and, where possible, their parts and components and ammunition from manufacturer to purchaser for the purpose of assisting the competent authorities of States Parties in detecting, investigating and analysing illicit manufacturing and illicit trafficking.

Article 4

Scope of application

1. This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention of illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to the investigation and prosecution of offences established in accordance with article 5 of this Protocol where those offences are transnational in nature and involve an organized criminal group.

2. This Protocol shall not apply to state-to-state transactions or to state transfers in cases where the application of the Protocol would prejudice the right of a State Party to take action in the interest of national security consistent with the Charter of the United Nations.

Article 5

Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct, when committed intentionally:

(a) Illicit manufacturing of firearms, their part and components and ammunition;

(b) Illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;

(c) Falsifying or illicitly obliterating, removing or altering the marking(s) on firearms required by article 8 of this Protocol.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit or participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

Article 6

Confiscation, seizure and disposal

1. Without prejudice to article 12 of the Convention, States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of firearms, their parts and components and ammunition that have been illicitly manufactured or trafficked.

2. States Parties shall adopt, within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to prevent illicitly manufactured and trafficked firearms, parts and components and ammunition from falling into the hands of unauthorized persons by seizing and destroying such firearms, their parts and components and ammunition unless other disposal has been officially authorized, provided that the firearms have been marked and the methods of disposal of those firearms and ammunition have been recorded.

II. PREVENTION

Article 7

Record-keeping

Each State Party shall ensure the maintenance, for not less than ten years, of information in relation to firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition that is necessary to trace and identify those firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition which are illicitly manufactured or trafficked and to prevent and detect such activities. Such information shall include:

(a) The appropriate markings required by article 8 this Protocol;

(b) In cases involving international transactions in firearms, their parts and components and ammunition, the issuance and expiration dates of the appropriate licences or authorizations, the country of export, the country of import, the transit countries, where appropriate, and the final recipient and the description and quantity of the articles.

Article 8

Marking of firearms

1. For the purpose of identifying and tracing each firearm, States Parties shall:

(a) At the time of manufacture of each firearm, either require unique marking providing the name of the manufacturer, the country or place of manufacture and the serial number, or maintain any alternative unique userfriendly marking with simple geometric symbols in combination with a numeric and/or alphanumeric code, permitting ready identification by all States of the country of manufacture;

(b) Require appropriate simple marking on each imported firearm, permitting identification of the country of import and, where possible, the year of import and enabling the competent authorities of that country to trace the firearm, and a unique marking, if the firearm does not bear such a marking. The requirements of this subparagraph need not be applied to temporary imports of firearms for verifiable lawful purposes;

(c) Ensure, at the time of transfer of a firearm from government stocks to permanent civilian use, the appropriate unique marking permitting identification by all States Parties of the transferring country.

2. States Parties shall encourage the firearms manufacturing industry to develop measures against the removal or alteration of markings.

Article 9

Deactivation of firearms

A State Party that does not recognize a deactivated firearm as a firearm in accordance with its domestic law shall take the necessary measures, including the establishment of specific offences if appropriate, to prevent the illicit reactivation of deactivated firearms, consistent with the following general principles of deactivation:

(a) All essential parts of a deactivated firearm are to be rendered permanently inoperable and incapable of removal, replacement or modification in a manner that would permit the firearm to be reactivated in any way;

(b) Arrangements are to be made for deactivation measures to be verified, where appropriate, by a competent authority to ensure that the modifications made to a firearm render it permanently inoperable;

(c) Verification by a competent authority is to include a certificate of record attesting to the deactivation of the firearm or a clearly visible mark to that effect stamped on the firearm.

Article 10

General requirements for export, import and transit licensing or authorization systems

1. Each State Party shall establish or maintain an effective system of export and import licensing or authorization, as well as of measures on international transit, for the transfer of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Before issuing export licences or authorizations for shipments of firearms, their part and components and ammunition, each State Party shall verify:

(a) That the importing States have issued import licences or authorizations; and

(b) That, without prejudice bilateral or multilateral agreements or arrangements favouring landlocked States, the transit States have, at a minimum, given notice in writing, prior to shipment, that they have no objection to the transit.

3. The export and import licence or authorization and accompanying documentation together shall contain information that, at a minimum, shall include the place and the date of issuance, the date of expiration, the country of export, the country of import, the final recipient, a description and the quantity of the firearms, their parts and components and ammunition and, whenever there is transit, the countries of transit. The information contained in the import licence must be provided in advance to the transit States.

4. The importing State Party shall, upon request, inform the exporting State Party of the receipt of the dispatched shipment of firearms, their parts and components or ammunition.

5. Each State Party shall, within available means, take such measures as may be necessary to ensure that licensing or authorization procedures are secure and that the authenticity of licensing or authorization documents can be verified or validated.

6. States Parties may adopt simplified procedures for the temporary import and export and the transit of firearms, their parts and components and ammunition for verifiable lawful purposes such as hunting, sport shooting, evaluation, exhibitions or repairs.

Article 11

Security and preventive measures

In an effort to detect, prevent and eliminate the theft, loss or diversion of, as well as the illicit manufacturing of and trafficking in, firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall take appropriate measures:

(a) To require the security of firearms, their parts and components and ammunition at the time of manufacture, import, export and transit through its territory; and

(b) To increase the effectiveness of import, export and transit controls, including, where appropriate, border controls, and of police and customs transborder cooperation.

Article 12

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant case-specific information on matters such as authorized producers, dealers, importers, exporters and, whenever possible, carriers of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

(a) Organized criminal groups known to take part of suspected of taking part in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;

(b) The means of concealment used in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and ways of detecting them;

(c) Methods and means, points of dispatch and destination and routes customarily used by organized criminal groups engaged in illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition; and

(d) Legislative experiences and practices and measures to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

3. States Parties shall provide to or share with each other, as appropriate, relevant scientific and technological information useful to law enforcement authorities in order to enhance each other's abilities to prevent, detect and investigate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to prosecute the persons involved in those illicit activities.

4. States Parties shall cooperate in the tracing of firearms, their parts and components and ammunition that may have been illicitly manufactured or trafficked. Such cooperation shall include the provision of prompt responses to requests for assistance in tracing such firearms, their parts and components and ammunition, within available means.

5. Subject to the basic concepts of its legal system or any international agreements, each State Party shall guarantee the confidentiality of and comply with any restrictions on the use of information that it receives from another State Party pursuant to this article, including proprietary information pertaining to commercial transactions, if requested to do so by the State Party providing the information. If such confidentiality cannot be maintained, the State Party that provided the information shall be notified prior to its disclosure.

Article 13

Cooperation

1. States Parties shall cooperate at the bilateral, regional and international levels to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to article 18, paragraph 13, of the Convention, each State Party shall identify a national body or a single point of contact to act as liaison between it and other States Parties on matters relating to this Protocol.

3. States Parties shall seek the support and cooperation of manufacturers, dealers, importers, exporters, brokers and commercial carriers of firearms, their parts and components and ammunition to prevent and detect the illicit activities referred to in paragraph 1 of this article.

Article 14

Training and technical assistance

States Parties shall cooperate with each other and with relevant international organizations, as appropriate, so that States Parties may receive, upon request, the training and technical assistance necessary to enhance their ability to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, including technical, financial and material assistance in those matters identified in articles 29 and 30 of the Convention.

Article 15

Brokers and brokering

1. With a view to preventing and combating illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, States Parties that have not yet done so shall consider establishing a system for regulating the activities of those who engage in brokering. Such a system could include one or more measures such as:

(a) Requiring registration of brokers operating within their territory;

(b) Requiring licensing or authorization of brokering; or

(c) Requiring disclosure on import and export licences or authorizations, or accompanying documents, of the names and locations of brokers involved in the transaction.

2. States Parties that have established a system of authorization regarding brokering as set forth in paragraph 1 of this article are encouraged to include information on brokers and brokering in their exchanges of information under article 12 of this Protocol and to retain records regarding brokers and brokering in accordance with article 7 of this Protocol.

III. FINAL PROVISIONS

Article 16

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree

ree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature at United Nations Headquarters in New York from the thirtieth day after its adoption by the General Assembly until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member states has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 18

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 19

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 20

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 21

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

**ПРОТОКОЛ
ПРОТИВ НЕЗАКОНИТЕ ПРОИЗВОДЊЕ И
ПРОМЕТА ВАТРЕНИМ ОРУЖЈЕМ, ЊЕГОВИМ
ДЕЛОВИМА, СКЛОПОВИМА И МУНИЦИЈОМ,
КОЈИМ СЕ ДОПУЊАВА КОНВЕНЦИЈА
УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ПРОТИВ
ТРАНСНАЦИОНАЛНОГ ОРГАНИЗОВАНОГ
КРИМИНАЛА**

ПРЕАМБУЛА

Државе чланице овог протокола,

Свесне хитне потребе да се спречи, сузбије и потпуно елиминише незаконита производња и промет ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом, због штетних последица које има на безбедност сваке државе, региона и света у целини, јер угрожава опште добро народа, њихов друштвени и економски развој и право да живе у миру,

Убеђене да је неопходно да све државе у том циљу предузму све мере које су потребне, укључујући ту међународну сарадњу и остале мере на регионалном и глобалном нивоу,

Позивајући се на резолуцију Генералне скупштине број 53/111 од 9. децембра 1998. године у којој је Скупштина одлучила да успостави међувладин *ad hoc* комитет у проширеном саставу чија је сврха израда свеобухватне међународне конвенције против транснационалног организованог криминала и разматрање изrade, између осталог, једног међународног документа за борбу против незаконите производње и промета ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом,

Имајући на уму принцип једнаких права народа и њиховог права на самоопредељење, садржан у Повељи Уједињених нација и у Декларацији принципа међународног права који се тичу пријатељских односа и сарадње међу државама у складу са Повељом Уједињених нација,

Убеђене да ће допуњавање Конвенције Уједињених нација против транснационалног организованог криминала једним међународним документом против незаконите производње и промета ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом бити корисно за спречавање и сузбијање кривичних дела из те области,

Договориле су се о следећем:

1. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Веа са Конвенцијом Уједињених нација против транснационалног организованог криминала

1. Овај протокол допуњава Конвенцију Уједињених нација против транснационалног организованог криминала. Он се мора тумачити заједно са том конвенцијом.

2. Одредбе ове конвенције ће се примењивати на овај протокол, уз потребне измене, уколико се Протоколом не предвиди другачије.

3. Прекршаји који се установе у складу са чланом 5. овог протокола третираће се као прекршаји установљени у складу са наведеном Конвенцијом.

Члан 2.

Изјава о сврси

Сврха овог протокола је да унапређује, олакшава и ојачава сарадњу између држава чланица у циљу спречавања, сузбијања и елиминисања незаконите

производње и промета ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом.

Члан 3.

Изрази

У сврху овог протокола:

(а) Израз „ватрено оружје” означава свако преносно оружје које има цев и које испалјује, предвиђено је да испалјује, или се лако може модификовати тако да испалјује метак, зрно или пројектил на основу дејства експлозије, укључујући ту и трофејно ватрено оружје или њихове копије. Националним законима се одређује шта је то трофејно ватрено оружје и њихове копије. Ни у ком случају, међутим, појам трофејног оружја не може обухватити ватрено оружје произведено након 1899. године.

(б) Израз „делови и склопови” означава сваки елемент или резервни део који је посебно израђен за ватрено оружје и битан је за његово функционисање, у шта спадају цев, оквир, магацин, клизач, буренце, затварач и уређаји који служе за пригушивање звука пуцња ватреног оружја.

(в) Израз „муниција” означава комплетан метак или његове делове, у шта спада чаура, каписла, барутно пуњење, метак или други пројектил, који се користе за ватрено оружје, под условом да ти делови у датој држави чланици подлежу систему дозвола и одобрења.

(г) Израз „незаконита производња” означава следеће случајеве производње или склапања ватреног оружја, његових делова, склопова или муниције:

(i) од делова и склопова који су незаконито набављени;

(ii) без лиценце или дозволе од надлежних власти државе чланице где се врши производња или склапање; или

(iii) без означавања ватреног оружја приликом његове производње, које је предвиђено у члану 8. овог протокола.

Лиценцирање или давање дозволе за производњу делова и склопова вршиће се у складу са националним законима.

(д) Израз „незаконит промет” означава сваки увоз, извоз, набавку, продају, испоруку, премештање или транспорт ватреног оружја и његових делова, склопова и муниције, са територије или преко територије једне државе чланице на територију друге државе чланице, у случају да једна од тих држава то није одобрила у складу са условима овог протокола, или уколико ватрено оружје није означено у складу са чланом 8. овог протокола.

(ђ) Израз „праћење” означава систематско праћење ватреног оружја и, уколико је могуће, његових делова, склопова и муниције, од произвођача до купца у циљу помагања надлежним органима држава чланица у откривању, истраживању и анализи незаконите производње и незаконитог промета.

Члан 4.

Делокруг примене

1. Овај протокол ће се примењивати, изузев уколико у њему самом није другачије наведено, у циљу спречавања незаконите производње и промета ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом, и у циљу истраживања и кривичног гоњења прекршаја који су установљени у складу са чланом 5. овог протокола, када су ти прекршаји међународног карактера и кад је у њих укључена нека организована криминална група.

2. Овај протокол се неће примењивати на трансакције између држава, или на државне набавке у случајевима када би примена овог протокола угрозила право државе чланице да предузима акције које су у интересу националне безбедности у складу са Повељом Уједињених нација.

Члан 5.

Кажњавање кривичних дела

1. Свака држава чланица треба да усвоји такве законодавне и остале неопходне мере, како би се као кривично дело оквалификовале следеће радње када се изврше са намером:

(а) незаконита производња ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције;

(б) незаконит промет ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом;

(в) фалсификовање или незаконито брисање, уклањање или промену ознака на ватреном оружју које су предвиђене у члану 8. овог протокола.

2. Свака држава чланица треба да усвоји такве законодавне и остале неопходне мере да би се као кривично дело оквалификовале следеће радње:

(а) у складу са основним принципима њеног правног система, покушај извршења прекршаја или саучесништво у прекршају који је установљен у ставу 1. овог члана; и

(б) организовање, наређивање, помагање подстицање, олакшавање, или саветовање приликом извршења прекршаја који је установљен у ставу 1. овог члана.

Члан 6.

Одузимање, заплена и уклањање

1. Не оспоравајући члан 12. Конвенције, државе чланице треба да усвоје, у степену колико је то у њиховом националном праву могуће, такве мере које су неопходне да би се омогућило одузимање ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције, који су незаконито произведени или је њима незаконито трговано.

2. Државе чланице треба да усвоје, у оквиру свог националног законодавства, такве мере које су неопходне да би се спречило да у руке неовлашћених лица доспеју ватрено оружје, његови делови, склопови и муниција, који су незаконито произведени или којима је незаконито трговано, на тај начин што ће се такво ватрено оружје, његови делови, склопови и муниција заплени и уништити на други званично прописан начин под условом да је оружје било означено и да се о начину уклањања таквог ватреног оружја или муниције води евиденција.

II. ПРЕВЕНЦИЈА

Члан 7.

Вођење евиденције

Свака држава чланица мора да обезбеди да се најмање десет година чувају подаци у вези са ватреним оружјем и, уколико је у датим околностима могуће и изводљиво, подаци о деловима, склоповима и муницији који су потребни да би се то ватрено оружје могло пратити и препознати и, уколико је у датим околностима могуће и изводљиво, подаци о незаконито произведеним или набављеним деловима, склоповима и муницији, да би се те незаконите радње могле открити и спречавати. Таквим подацима треба обухватити:

(а) одговарајуће ознаке које се захтевају у члану 8. овог протокола;

(б) у случају када се ради о међународним трансакцијама са ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом, треба навести датуме издавања одговарајућих лиценци и дозвола и њиховог истацања, државу у коју се извози, државу из које се увози, транзитне државе, ако их има, крајњег примаоца, опис и количину артикала.

Члан 8.

Означавање ватреног оружја

1. У циљу идентификовања и праћења сваког ватреног оружја, државе чланице морају:

(а) да приликом производње ватреног оружја захтевају његово јединствено означавање у коме је наведено име произвођача, држава или место производње и серијски број, или да успоставе алтернативно јединствено и јасно означавање једноставним геометријским симболима комбинованим са бројчаним или словно-бројчаним ознакама које омогућавају свим државама лако идентификовање земље у којој је произведено;

(б) да захтевају одговарајуће упрошћено означавање сваког комада увезеног ватреног оружја, које омогућаје идентификовање државе из које је увезено, и уколико је могуће, идентификовање године увоза, чиме се надлежним органима те државе омогућаје праћење ватреног оружја, и да захтевају јединствено означавање оружја, уколико оно такву ознаку нема. Услови из овог подстава не морају се примењивати на ватрено оружје које је привремено увезено у законске сврхе које је могуће проверавати;

(в) да приликом издавања ватреног оружја из владиних складишта на стално коришћење у цивилне сврхе, обезбеде одговарајуће јединствено означавање које ће омогућити да свака држава чланица може идентификовати државу из које се врши трансфер.

2. Државе чланице треба да подстичу произвођаче ватреног оружја да развијају мере у циљу онемогућавања уклањања или промене ознака.

Члан 9.

Привремено онеспособљавање ватреног оружја

Држава чланица која, по свом националном законодавству, привремено онеспособљено ватрено оружје не сматра ватреним оружјем, мора да предузме неопходне мере, укључујући и установљење посебних прекршаја да спречи његово незаконито поновно оспособљавање у складу са следећим општим принципима привременог онеспособљавања:

(а) сви битни делови привремено онеспособљеног ватреног оружја морају се учинити трајно неупотребљивим, и мора се онемогућити њихово уклањање, замена или модификовање на начин који би омогућио поновно оспособљавање тог ватреног оружја на било који начин;

(б) морају се успоставити такви прописи да надлежни органи могу проверавати, уколико је потребно, да је модификацијама обављеним кроз мере привременог онеспособљавања ватрено оружје постало трајно неупотребљиво;

(в) овера од стране надлежних органа мора да укључи издавање потврде или увођење у евиденцију којима се потврђује привремено онеспособљавање ватреног оружја, или стављање јасно видљиве ознаке на ватрено оружје у ту сврху.

Члан 10.

Општи услови за систем дозвола или овере извоза, увоза и транзита

1. Свака држава чланица мора да успостави или да одржава ефикасан систем дозвола или оверавања приликом извоза и увоза, и да успостави ефикасан систем мера у случају међународног транзита ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције.

2. Пре издавања извозне дозволе или оверавања отпремнице ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције, свака држава чланица мора да се увери у следеће:

(а) да је држава која увози издала увозну дозволу или је увоз оверила; и

(б) да су транзитне државе пре отпремања робе дале, у најмању руку, писмено обавештење да се не противе том транзиту, узимајући при том у обзир билатералне или мултилатералне споразуме и аранжмане којима се даје предност државама које немају излаз на море.

3. Извозна, односно увозна дозвола или овера и документација која их прати морају да садрже податке који треба, у најмању руку, да обухвате место и датум издавања, датум престанка њиховог важења, државу извоза, државу увоза, крајњег корисника, опис и количину ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције, а кад је транзит у питању, и државе преко којих се транзит обавља. Подаци садржани у увозној дозволи морају се државама транзита доставити унапред.

4. Држава чланица која увози мора, на захтев, државу чланицу која извози да обавести о пријему пошиљке ватреног оружја или његових делова, склопова и муниције.

5. Свака држава чланица мора, користећи методе који јој стоје на располагању, да предузме неопходне мере којима ће заштитити поверљивост процедура давања дозвола и оверавања, и омогућити проверу веродостојности докумената дозвола и оверавања.

6. Државе чланице могу да усвоје поједностављене процедуре за привремени увоз, извоз и транзит ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције у законске сврхе које је могуће проверавати, као што су, на пример, лов, спортско стрељаштво, процена изложбе или поправке.

Члан 11.

Безбедност и превентивне мере

У настојању да се открију, спрече и елиминирају појаве крађе, губљења, или промене намене ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције, као и њихове незаконите производње и промета, свака држава чланица треба да предузме следеће мере:

(а) да захтева обезбеђење ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције приликом производње, увоза, извоза и транзита преко територије те државе чланице; и

(б) да повећа ефикасност контроле увоза, извоза и транзита, укључујући граничну контролу и прекограничну сарадњу полиције и царине.

Члан 12.

Информисање

1. Без обзира на чланове 27. и 28. Конвенције, а у складу са својим националним законодавним и административним системима, државе уговорнице треба међусобно да размењују релевантне информације

које су специфичне за сваки конкретан случај, а у вези са, на пример, овлашћеним произвођачима и продавцима, увозницима, извозницима и уколико је могуће, у вези са превозницима оружја, његових делова, склопова и муниције.

2. Без обзира на чланове 27. и 28. Конвенције, а у складу са својим националним законодавним административним системима, државе уговорнице треба међусобно да размењују релевантне информације о следећем:

(а) о организованим криминалним групама за које се зна да учествују, или се сумња да учествују у незаконитој производњи и промету ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције;

(б) о начинима прикривања који се користе у незаконитој производњи и промету ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције, и начинима за њихово откривање;

(ц) о методима и начинима, местима отпреме, одредиштима и путевима који организоване криминалне групе уобичајено користе приликом незаконите производње и промета ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције; и

(д) о правном искуству и пракси и о мерама које се предузимају у циљу спречавања, сузбијања и елиминисања незаконите производње и промета ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције.

3. Државе чланице треба једна другу да снабдевају релевантним научним и технолошким информацијама, односно да међусобно размењују информације које су корисне за органе који спроводе законе, у циљу проширивања својих могућности спречавања, откривања и истраживања незаконите производње и промета ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције и кривично гоне лица која су у те незаконите активности укључена.

4. Државе чланице треба међусобно да сарађују на праћењу ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције, за које се сумња да су незаконито произведени или набављени. Та сарадња треба да обухвати и хитно реаговање, у оквиру расположивих могућности, на захтеве за помоћ у праћењу ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције.

5. Зависно од основних принципа свог законодавног система или међународних споразума, свака држава чланица треба да гарантује поверљивост информација које прими од друге државе чланице, као и да прихвати сва ограничења у односу на њихово коришћење уколико то од ње затражи држава чланица која је информације сходно овом члану доставила, на коришћење тих информација, укључујући ту и информације о трговачким трансакцијама које су приватног карактера. Уколико се таква поверљивост не може постићи, о томе треба пре откривања информација обавестити државу чланицу која их је доставила.

Члан 13.

Сарадња

1. Државе чланице треба да сарађују на билатералном, регионалном и међународном нивоу у спречавању, сузбијању и елиминисању незаконите производње и промета ватреним оружјем, његовим деловима, склоповима и муницијом.

2. Не оспоравајући члан 18. став 13. Конвенције, свака држава чланица треба да именује национално тело или националног координатора који ће деловати као веза између ње и других држава чланица у стварима које се тичу овог протокола.

3. Државе чланице треба да траже подршку и сарадњу од произвођача, трговаца, извозника, увозника, посредника у трговини и превозника ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције, у циљу спречавања и откривања незаконитих активности које се наводе у ставу 1. овог члана.

Члан 14.

Обука и техничка помоћ

Државе чланице сарађиваће међусобно, односно са релевантним међународним организацијама, у зависности од случаја, тако да могу на свој захтев да добију обуку и техничку помоћ који су им неопходни за побољшање њихове способности спречавања, сузбијања и елиминисања незаконите производње и промета ватреног оружја, његових делова, склопова и муниције, у шта спада и техничка и финансијска помоћ у тим стварима која се наводи у члановима 29. и 30. Конвенције.

Члан 15.

Посредници у промету и посредништво

1. У сврху спречавања и сузбијања незаконите производње и промета ватреним оружјем и његовим деловима, склоповима и муницијом, државе чланице које то још нису учиниле треба да размотре успостављање система којим се регулишу активности лица која се баве посредништвом. Тај систем треба да обухвати једну или више мера као што су:

(а) обавезно регистровање посредника који раде на територији те државе чланице;

(б) обавезно издавање дозвола или обавезно оверавање посредовања; или

(в) обавеза навођења имена и адресе ангажованих трговачких посредника у увозним или извозним дозволама, у оверама таквих послова или у пратећим документима.

2. Државе чланице које су успоставиле систем овере посредовања, као што је предвиђено у ставу 1. овог члана, подстичу се да приликом размене информација по члану 12. овог протокола укључе и информације о посредницима и посредовању, и да о посредницима и посредовању воде евиденцију у складу са чланом 7. овог протокола.

III. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 16.

Решавање спорова

1. Државе чланице ће настојати да спорове који настану у вези са тумачењем или применом овог протокола решавају преговорима.

2. Сваки спор између две или више држава чланица који настане у вези са тумачењем или применом овог протокола, а који се не може у разумном року решити преговорима, биће на захтев једне од тих држава чланица предат арбитражи. Уколико у року од шест месеци од датума предаје захтева за арбитражу, те државе чланице не буду могле да се договоре око организовања арбитраже, свака од тих држава чланица може да поднесе спор Међународним суду правде путем молбе у складу са статутом тог суда.

3. Свака држава чланица може да изјави, приликом потписивања, ратификације, прихватања, одобрења или приступања овом протоколу, да одредбе става 2. овог члана њу не обавезују. Друге државе

чланице неће бити обавезане ставом 2. овог члана у односу на сваку државу чланицу која изјави такву резерву.

4. Свака држава чланица која изјави резерву у складу са ставом 3. овог члана може у сваком тренутку да повуче ту резерву на основу обавештења упућеног генералном секретару Уједињених нација.

Члан 17.

Потписивање, ратификација, прихватање, одобрење и приступање

1. Овај протокол ће бити отворен за потписивање за све државе у седишту Уједињених нација у Њујорку почевши од тридесетог дана након што га усвоји Генерална скупштина Уједињених нација, па до 12. децембра 2002. године.

2. Овај протокол ће такође бити отворен за потписивање за организације регионалне економске интеграције под условом да је барем једна држава чланица те организације потписала овај протокол у складу са ставом 1. овог члана.

3. Овај протокол подлеже ратификацији, прихватању или одобрењу. Инструменти ратификације, прихватања или одобрења биће депоновани код генералног секретара Уједињених нација. Свака организација регионалне економске интеграције може депоновати свој инструмент ратификације, прихватања или одобрења уколико је то већ урадила барем једна држава чланица те организације. У том инструменту ратификације, прихватања или одобрења та организација треба да наведе степен своје надлежности у вези са питањима која регулише овај протокол. Такође, та организација треба да обавести депозитара о свакој релевантној промени степена њене надлежности.

4. Овај протокол је отворен за приступање сваке државе или организације регионалне економске интеграције чија је бар једна држава чланица истовремено чланица овог протокола. Инструменти приступања биће депоновани код генералног секретара Уједињених нација. Приликом приступања, организација регионалне економске интеграције треба да наведе степен своје надлежности у вези са питањима која регулише овај протокол. Такође, та организација треба да обавести депозитара о свакој релевантној промени степена њене надлежности.

Члан 18.

Ступање на снагу

1. Овај протокол ће ступити на снагу деведесетог дана након датума депоновања четрдесетог инструмента ратификације, прихватања, приступања или одобрења, али он не може ступити на снагу пре ступања на снагу Конвенције. У смислу овог члана, сваки инструмент депонован од стране организације регионалне економске интеграције неће се рачунати као додатни оним инструментима које су државе чланице те организације већ депоновале.

2. За сваку државу или организацију регионалне економске интеграције која ратификује, прихвати, односно одобри овај протокол, или му приступи након депоновања четрдесетог таквог инструмента, овај протокол ће ступити на снагу тридесетог дана након датума на који је та држава или организација регионалне економске интеграције депоновала релевантни инструмент, или на дан ступања овог протокола на снагу у складу са одредбама става 1. овог

члана, при чему ће важећи бити онај датум ступања на снагу који наступи касније.

Члан 19.

Амандмани

1. Након истека пет година од ступања овог протокола на снагу, држава чланица Протокола може да предложи амандман и да га поднесе генералном секретару Уједињених нација, који ће затим тај предлог амандмана доставити државама чланицама и Конференцији чланица Конвенције да би га они размотрили и одлучили о њему. Државе чланице овог протокола ће на састанку Конференције чланица Конвенције предузети све што је у њиховој моћи да по сваком амандману постигну консензус. Уколико сви покушаји на постизању консензуса буду исцрпљени, а не постигне се никакав споразум, као последња мера примениће се услов да је за усвајање амандмана потребна двотрећинска већина гласова оних држава чланица овог протокола које присуствују и гласају на састанку Конференције чланица Конвенције.

2. У питањима која спадају у њихову надлежност, организације регионалне економске интеграције ће своје право гласа по овом члану остваривати са оним бројем гласова који је једнак броју њених држава чланица које су чланице овог протокола. Те организације неће моћи да остваре своје право гласа уколико су њене државе чланице већ оствариле своје право гласа и обратно.

3. Амандман који се усвоји у складу са ставом 1. овог члана подлеже ратификацији, прихватању или одобрењу од стране држава чланица.

4. За државу чланицу, амандман који се усвоји у складу са ставом 1. овог члана ступиће на снагу деведесетог дана након датума депоновања њеног инструмента ратификације прихватања, или одобрења

тог амандмана код генералног секретара Уједињених нација.

5. Амандман који је ступио на снагу обавезаће оне државе чланице које су изразиле свој пристанак да их тај амандман обавезује. Остале државе чланице ће бити и даље обавезане одредбама овог протокола и свим ранијим амандманима које су ратификовале, прихватиле или одобриле.

Члан 20.

Отказивање

1. Свака држава чланица може да откаже овај протокол достављањем писменог обавештења генералном секретару Уједињених нација. Такво отказивање ће ступити на снагу годину дана након датума пријема тог обавештења од стране генералног секретара.

2. Организација регионалне економске интеграције ће престати да буде чланица овог протокола када га откажу све државе које су њене чланице.

Члан 21.

Депозитар и језици

1. За депозитара овог протокола одређен је генерални секретар Уједињених нација.

2. Оригинал овог протокола, чији су текстови на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику једнако веродостојни, биће депоновани код генералног секретара Уједињених нација.

У потврду чега, доле потписани опуномоћеници, од којих је сваки прописно за то овлашћен од стране своје владе, потписали су овај протокол.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ – Међународни уговори”.

66.

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ О ОБЕЛЕЖАВАЊУ ПЛАСТИЧНИХ ЕКСПЛОЗИВА РАДИ ЊИХОВОГ ОТКРИВАЊА**

Проглашава се Закон о ратификацији Конвенције о обележавању пластичних експлозива ради њиховог откривања, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 22. октобра 2005. године.

П бр. 226
22. октобра 2005. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

ЗАКОН**О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ О ОБЕЛЕЖАВАЊУ ПЛАСТИЧНИХ ЕКСПЛОЗИВА РАДИ ЊИХОВОГ ОТКРИВАЊА**

Члан 1.

Ратификује се Конвенција о обележавању пластичних експлозива ради њиховог откривања, која је сачињена у Монреалу, 1. марта 1991. године, у оригиналу на енглеском, француском, руском, шпанском и арапском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

**CONVENTION
ON THE MARKING OF PLASTIC EXPLOSIVES FOR
THE PURPOSE OF DETECTION**

The States Parties to this Convention
Conscious of the implications of acts of terrorism for international security;

Expressing deep concern regarding terrorist acts aimed at destruction of aircraft, other means of transportation and other targets;

Concerned that plastic explosives have been used for such terrorist acts;

Considering that the marking of such explosives for the purpose of detection would contribute significantly to the prevention of such unlawful acts;

Recognizing that for the purpose of deterring such unlawful acts there is an urgent need for an international instrument obliging States to adopt appropriate measures to ensure that plastic explosives are duly marked;

Considering United Nations Security Council Resolution 635 of 14 June 1989, and United Nations General Assembly Resolution 44/29 of 4 December 1989 urging the International Civil Aviation Organization to intensify its work on devising an international regime for the marking of plastic or sheet explosives for the purpose of detection;

Bearing in mind Resolution A27-8 adopted unanimously by the 27th Session of the Assembly of the International Civil Aviation Organization which endorsed with the highest and overriding priority the preparation of a new international instrument regarding the marking of plastic or sheet explosives for detection;

Noting with satisfaction the role played by the Council of the International Civil Aviation Organization in the preparation of the Convention as well as its willingness to assume functions related to its implementation;

Have agreed as follows:

Article I

For the purposes of this Convention:

1. "Explosives" mean explosive products, commonly known as "plastic explosives", including explosives in flexible or elastic sheet form, as described in the Technical Annex to this Convention.
2. "Detection agent" means a substance as described in the Technical Annex to this Convention which is introduced into an explosive to render it detectable.
3. "Marking" means introducing into an explosive a detection agent in accordance with the Technical Annex to this Convention.
4. "Manufacture" means any process, including reprocessing, that produces explosives.
5. "Duly authorized military devices" include, but are not restricted to, shells, bombs, projectiles, mines, missiles, rockets, shaped charges, grenades and perforators manufactured exclusively for military or police purposes according to the laws and regulations of the State Party concerned.
6. "Producer State" means any State in whose territory explosives are manufactured.

Article II

Each State Party shall take the necessary and effective measures to prohibit and prevent the manufacture in its territory of unmarked explosives.

Article III

1. Each State Party shall take the necessary and effective measures to prohibit and prevent the movement into or out of its territory of unmarked explosives.
2. The preceding paragraph shall not apply in respect of movements for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, by authorities of a State Party performing military or police functions, of unmarked explosives under the control of that State Party in accordance with paragraph 1 of Article IV.

Article IV

1. Each State Party shall take the necessary measures to exercise strict and effective control over the possession and transfer of possession of unmarked explosives which have been manufactured in or brought into its territory prior to the entry into force of this Convention in respect of that State, so as to prevent their diversion or use for purposes inconsistent with the objectives of this Convention.
2. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that all stocks of those explosives referred to in paragraph 1 of this Article not held by its authorities performing military or police functions are destroyed or consumed for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, marked or rendered permanently ineffective, within a period of three years from the entry into force of this Convention in respect of that State.
3. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that all stocks of those explosives referred to in paragraph 1 of this Article held by its authorities performing military or police functions and that are not incorporated as an integral part of duly authorized military devices are destroyed or consumed for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, marked or rendered permanently ineffective, within a period of fifteen years from the entry into force of this Convention in respect of that State.

4. Each State Party shall take the necessary measures to ensure the destruction, as soon as possible, in its territory of unmarked explosives which may be discovered therein and which are not referred to in the preceding paragraphs of this Article, other than stocks of unmarked explosives held by its authorities performing military or police functions and incorporated as an integral part of duly authorized military devices at the date of the entry into force of this Convention in respect of that State.

5. Each State Party shall take the necessary measures to exercise strict and effective control over the possession and transfer of possession of the explosives referred to in paragraph II of Part 1 of the Technical Annex to this Convention so as to prevent their diversion or use for purposes inconsistent with the objectives of this Convention.

6. Each State Party shall take the necessary measures to ensure the destruction, as soon as possible, in its territory of unmarked explosives manufactured since the coming into force of this Convention in respect of that State that are not incorporated as specified in paragraph II d) of Part 1 of the Technical Annex to this Convention and of unmarked explosives which no longer fall within the scope of any other subparagraphs of the said paragraph II.

Article V

1. There is established by this Convention an International Explosives Technical Commission (hereinafter referred to as "the Commission") consisting of not less than fifteen not more than nineteen members appointed by the Council of the International Civil Aviation Organization (hereinafter referred to as "the Council") from among persons nominated by States Parties to this Convention.
2. The members of the Commission shall be experts having direct and substantial experience in matters relating to the manufacture or detection of, or research in, explosives.
3. Members of the Commission shall serve for a period of three years and shall be eligible for re-appointment.
4. Sessions of the Commission shall be convened, at least once a year at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization, or at such places and times as may be directed or approved by the Council.
5. The Commission shall adopt its rules of procedure, subject to the approval of the Council.

Article VI

1. The Commission shall evaluate technical developments relating to the manufacture, marking and detection of explosives.
2. The Commission, through the Council, shall report its findings to the States Parties and international organizations concerned.
3. Whenever necessary, the Commission shall make recommendations to the Council for amendments to the Technical Annex to this Convention. The Commission shall endeavour to take its decisions on such recommendations by consensus. In the absence of consensus the Commission shall take such decisions by a two-thirds majority vote of its members.
4. The Council may, on the recommendation of the Commission, propose to States Parties amendments to the Technical Annex to this Convention.

Article VII

1. Any State Party may, within ninety days from the date of notification of a proposed amendment to the Technical Annex to this Convention, transmit to the Council its comments. The Council shall communicate these comments to the Commission as soon as possible for its consideration. The Council shall invite any State Party which comments on or objects to the proposed amendment to consult the Commission.

2. The Commission shall consider the views of States parties made pursuant to the preceding paragraph and report to the Council. The Council, after consideration of the Commission's report, and taking into account the nature of the amendment and the comments of States Parties, including producer States, may propose the amendment to all States Parties for adoption.

3. If a proposed amendment has not been objected to by five or more States Parties by means of written notification to the Council within ninety days from the date of notification of the amendment by the Council, it shall be deemed to have been adopted, and shall enter into force one hundred and eighty days thereafter or after such other period as specified in the proposed amendment for States Parties not having expressly objected thereto.

4. States Parties having expressly objected to the proposed amendment may, subsequently, by means of the deposit of an instrument of acceptance or approval, express their consent to be bound by the provisions of the amendment.

5. If five or more States Parties have objected to the proposed amendment, the Council shall refer it to the Commission for further consideration.

6. If the proposed amendment has not been adopted in accordance with paragraph 3 of this Article, the Council may also convene a conference of all States Parties.

Article VIII

1. States Parties shall, if possible, transmit to the Council information that would assist the Commission in the discharge of its functions under paragraph 1 of Article VI.

2. States Parties shall keep the Council informed of measures they have taken to implement the provisions of this Convention. The Council shall communicate such information to all States Parties and international organizations concerned.

Article IX

The Council shall, in co-operation with States Parties and international organizations concerned, take appropriate measures to facilitate the implementation of this Convention, including the provision of technical assistance and measures for the exchange of information relating to technical developments in the marking and detection of explosives.

Article X

The Technical Annex to this Convention shall form an integral part of this Convention.

Article XI

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the

Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other States Parties shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any State Party having made such a reservation.

3. Any State Party having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary.

Article XII

Except as provided in Article XI no reservation may be made to this Convention.

Article XIII

1. This Convention shall be open for signature in Montreal on 1 March 1991 by States participating in the International Conference on Air law held at Montreal from 12 February to 1 March 1991. After 1 March 1991 the Convention shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization in Montreal until it enters into force in accordance with paragraph 3 of this Article. Any State which does not sign this Convention may accede to it at any time.

2. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the International Civil Aviation Organization, which is hereby designated the Depositary. When depositing its instrument of ratification acceptance, approval or accession, each State shall declare whether or not it is a producer State.

3. This Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Depositary, provided that no fewer than five such States have declared pursuant to paragraph 2 of this Article that they are producer States. Should thirty-five such instruments be deposited prior to the deposit of their instruments by five producer States, this Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the fifth producer State.

4. For other States, this Convention shall enter into force sixty days following the date of deposit of their instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

5. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered by the Depositary pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago, 1944).

Article XIV

The Depositary shall promptly notify all signatories and States Parties of:

1. each signature of this Convention and date thereof;
2. each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession and date thereof, giving special reference to whether the State has identified itself as a producer State;

3. the date of entry into force of this Convention;
4. the date of entry into force of any amendment to this Convention or its Technical Annex;
5. any denunciation made under Article XV; and
6. any declaration made under paragraph 2 of Article XI.

Article XV

1. Any State party may denounce this Convention by written notification to the Depository.

2. Denunciation shall take effect one hundred and eighty days following the date on which notification is received by the Depository.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their Governments, have signed this Convention.

Done at Montreal, this first day of March, one thousand nine hundred and ninety-one, in one original, drawn up in five authentic texts in the English, French, Russian, Spanish and Arabic languages.

TECHNICAL ANNEX

Part 1

DESCRIPTION OF EXPLOSIVES

1. The explosives referred to in paragraph 1 of Article 1 of this Convention are those that:

- a. are formulated with one or more high explosives which in their pure form have a vapour pressure less than 10^{-4} Pa at a temperature of 25 °C;
- b. are formulated with a binder material; and
- c. are, as a mixture, malleable or flexible at normal room temperature.

2. The following explosives, even though meeting the description of explosive in paragraph 1 of this Part, shall not be considered to be explosives as long as they continue to be held or used for the purposes specified below or remain incorporated as there specified, namely those explosive that:

- a. are manufactured, or held, in limited quantities solely for use in duly authorized research, development or testing of new or modified explosives;
- b. are manufactured, or held, in limited quantities solely for use in duly authorized training in explosives detection and/or development or testing of explosives detection equipment;
- c. are manufactured, or held, in limited quantities solely for duly authorized forensic science purposes; or
- d. are destined to be and are incorporated as an integral part of duly authorized military devices in the territory of the

producer State within three years after the coming into force of this Convention in respect of that State. Such devices produced in this period of three years shall be deemed to be duly authorized military devices within paragraph 4 of Article 4 of this Convention.

3. In this Part:

"duly authorized" in paragraph 2 (a), (b) and (c) means permitted according to the laws and regulations of the State Party concerned; and "high explosives" include but are not restricted to cyclotetramethylenetetranitramine (HMX), pentaerythritol tetranitrate (PETN) and cyclotrimethylenetrinitramine (RDX).

Part 2

DETECTION AGENTS

A detection agent is any one of those substances set out in the following Table. Detection agents described in this Table are intended to be used to enhance the detectability of explosives by vapour detection means. In each case, the introduction of a detection agent into an explosive shall be done in such a manner as to achieve homogeneous distribution in the finished product. The minimum concentration of a detection agent in the finished product at the time of manufacture shall be as shown in the said Table.

Name of detection agent	Molecular formula	Molecular weight	Minimum concentration
Ethylene glycol dinitrate	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0.2% by mass
(EGDN)			
2,3-Dimethyl-2,3 dinitro	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0.1% by mass
butane (DMNB)	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass
PARA-Mononitrolo-luene			
(p-MNT)			
ortho-Mononitrolo-tuene	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass
(o-MNT)			

Any explosive which, as a result of its normal formulation contains any of the designated detection agents at or above the required minimum concentration level shall be deemed to be marked.

КОНВЕНЦИЈА О ОБЕЛЕЖАВАЊУ ПЛАСТИЧНИХ ЕКСПЛОЗИВА РАДИ ЊИХОВОГ ОТКРИВАЊА

Државе чланице ове конвенције,

Имајући у виду утицај терористичких аката на међународну безбедност;

Изражавајући дубоку забринутост због терористичких аката усмерених на уништавање ваздухоплова, осталих превозних средстава и других циљева;

Забринуте тим што се у таквим терористичким актима користе пластични експлозиви;

Сматрајући да би обележавање таквих експлозива ради њиховог откривања значајно допринело спречавању таквих незаконитих аката;

Увиђајући да, у циљу спречавања таквих незаконитих аката, постоји хитна потреба за међународним документом којим би се државе обавезале на доношење одговарајућих мера како би осигурале прописно обележавање пластичних експлозива;

Имајући у виду Резолуцију Савета безбедности Уједињених нација 635 од 14. јуна 1989. и Резолуцију Генералне скупштине Уједињених нација 44/29 од 4. децембра 1989. године којима се Међународна организација за цивилно ваздухопловство позива да интензивира свој рад на осмишљавању међународног режима за обележавање пластичних или експлозива у листовима ради њиховог откривања;

Имајући на уму Резолуцију А27-8 која је једногласно усвојена на 27. заседању Скупштине Међународне организације за цивилно ваздухопловство којом је потврдила да је одобрила као највиши и најбитнији приоритет припрему једног новог међународног документа о обележавању пластичних или експлозива у листовима ради њиховог откривања;

Констатујући са задовољством улогу коју у припреми Конвенције има Савет Међународне организације за цивилно ваздухопловством, као и његову спремност да преузме функције у вези с њеним спровођењем,

Договориле су се о следећем:

Члан I.

За потребе ове конвенције:

1. „Експлозиви” означавају експлозивне материје, опште познате као „пластични експлозиви”, укључујући експлозиве у облику савитљивих или еластичних трака (листова), као што је описано у Техничком анексу ове конвенције.

2. „Средства за откривање” означава супстанцу, као што је дато у Техничком анексу ове конвенције, која се ставља у експлозив да би он био откривен.

3. „Обележавање” значи уношење у експлозив средства за откривање у складу са Техничким анексом ове конвенције.

4. „Производња” означава било који процес, укључујући и поновну прераду, којим се производе експлозиви.

5. „Правилно утврђена војна средства” укључују али се не ограничавају на артиљеријску муницију, бомбе, пројектиле, мине, вођене ракете, невођене

ракете, кумулативна пуњења, гранате и пробојна средства искључиво израђена за војне или полицијске намене према законима и прописима Државе чланице о којој је реч.

6. Под појмом „држава произвођач” подразумева се свака држава на чијој територији се производе експлозиви.

Члан II.

Свака Држава чланица треба да предузме неопходне и ефективне мере да забрани односно спречи производњу необележених експлозива.

Члан III.

1. Свака Држава чланица треба да предузме неопходне и ефективне мере да забрани и спречи улазак и излазак на и са њене територије необележених експлозива.

2. Претходни параграф се не односи на кретање, у сврху која није у складу са циљевима Конвенције, по овлашћењу Државе чланице која врши војну или полицијску функцију необележеног експлозива под контролом Државе чланице у складу са параграфом 1. члана IV.

Члан IV.

1. Свака Држава чланица треба да предузме неопходне мере да се изврши строга и ефективна контрола поседовања и преноса власништва над необележеним експлозивима који су произведени или унети на њену територију пре ступања на снагу ове конвенције, која се тиче те Државе, како би се спречило њихово преусмеравање или употреба у сврхе која није у складу са циљевима ове конвенције.

2. Свака Држава чланица треба да предузме неопходне мере да се обезбеди да све залихе ових експлозива који се помињу у параграфу 1. овог члана које нису намењене за извршење војних или полицијских функција буду уништене или употребљене у сврхе које су у складу са циљевима ове конвенције, обележене и трајно онеспособљене у року од три године од ступања на снагу ове конвенције за сваку Државу појединачно.

3. Свака Држава чланица треба да предузме неопходне мере да обезбеди да све залихе ових експлозива који се помињу у параграфу 1. овог члана, које су намењене за извршење војних или полицијских функција и које нису укључене као саставни део правилно утврђених војних средстава буду уништене или употребљене у намене које су у складу са циљевима ове конвенције, обележене или трајно онеспособљене, у року од петнаест година од ступања на снагу ове конвенције за сваку државу појединачно.

4. Свака Држава чланица треба да предузме неопходне мере да обезбеди уништење у најкраћем могућем року, на својој територији, необележених експлозива који могу да се нађу на њеној територији и који нису поменути у претходним параграфима овог члана, осим залиха необележених експлозива које држи овлашћена страна која врши војну или полицијску функцију укључена у интегрални део правилно утврђених војних средстава на датум ступања

на снагу ове конвенције за сваку Државу појединачно.

5. Свака Држава чланица треба да предузме неопходне мере да изврши строгу и ефективну контролу и пренос имајућих експлозива поменутих у параграфу II из Одељка I Техничког анекса ове конвенције како би се спречило преусмеравање или употреба у сврхе које нису у складу са циљевима ове конвенције.

6. Свака Држава чланица треба да предузме неопходне мере да обезбеди уништење, у што краћем року на својој територији необележених експлозива произведених након ступања на снагу ове конвенције за сваку Државу појединачно који нису укључени према назначеном у параграфу II (Д) Одељка I Техничког анекса ове конвенције и необележених експлозива који више не улазе у делокруг неког другог потпараграфа наведеног параграфа II.

Члан V.

1. Овом конвенцијом је установљена Међународна техничка комисија за експлозиве (у даљем тексту „Комисија“) коју чини најмање петнаест а највише деветнаест чланова именованих од стране Савета Међународне организације за цивилно ваздухопловство (у даљем тексту „Савет“) номинованих од стране Држава чланица ове конвенције.

2. Чланови Комисије треба да буду стручњаци који имају непосредно искуство и потребна знања у погледу производње, откривања или истраживања експлозива.

3. Чланови Комисије ће вршити функцију у року од три године и имаће право поновног именовања.

4. Комисија заседа најмање једном годишње у седишту Међународне организације за цивилно ваздухопловство или на оним местима и у оним терминима које Савет може да одреди или да одобри.

5. Комисија доноси свој пословник који треба да одобри Савет.

Члан VI.

1. Комисија оцењује техничка достигнућа која се односе на производњу, обележавање и откривање експлозива.

2. Комисија, преко Савета подноси извештај о својим налазима Државама чланицама и заинтересованим Међународним организацијама.

3. Увек када је то неопходно, Комисија даје препоруке Савету за измене и допуне Техничког анекса Конвенције. Комисија настоји да доноси своје одлуке о таквим препорукама на бази консензуса. У одсуству консензуса, Комисија такве одлуке доноси двотрећинском већином гласова својих чланова.

4. Савет може, на препоруку Комисије, предложити Државама чланицама измене и допуне Техничког анекса ове конвенције.

Члан VII.

1. Свака Држава чланица може, у року од деведесет дана од дана слања писменог обавештења о предложеној измени и допуни Техничког анекса Конвенције, Савету проследити своје коментаре. Те коментаре Савет доставља Комисији што је могуће пре на

разматрање. Савет позива сваку Државу чланицу која је дала коментар или примедбу на предложену измену и допуно да консултује Комисију.

2. Комисија разматра мишљења Држава чланица изнета сходно претходном ставу и подноси извештај Савету. Пошто размотри извештај Комисије и водећи рачуна о природи измене и допуне и коментара Држава чланица, укључујући државе произвођаче, Савет може свим Државама чланицама предложити измену и допуно ради њеног усвајања.

3. Уколико на предложену измену и допуно пет или више Држава чланица Савету не достави примедбе писменим путем у року од деведесет дана од дана када Савет пошаље писмене измене и допуне, сматраће се да је измена и допуна усвојена и ступиће на снагу сто осамдесет дана након тога или након оног другог периода који је у предложеној измени и допуни ближе наведен за Државе чланице које нису изричито изнеле примедбе на њу.

4. Државе чланице које су изричито изнеле примедбе на предложену измену и допуно могу накнадно, депоновањем инструмента прихватања или одобрења, изразити своју сагласност да одредбе измене и допуне буду обавезујуће за њих.

5. Уколико пет или више Држава чланица стави примедбе на предложену измену и допуно, Савет ће је упутити Комисији на даље разматрање.

6. Уколико се предложена измена и допуна не усвоји у складу са ставом 3. овог члана, Савет може такође сазвати и конференцију свих Држава чланица.

Члан VIII.

1. Државе чланице, ако је то могуће, прослеђују Савету информације које би Комисији помогле у обављању њених функција по ставу 1. члан VI.

2. Државе чланице редовно обавештавају Савет о мерама које су предузеле на спровођењу одредаба ове конвенције. Такве податке Савет доставља свим Државама чланицама међународним организацијама којих се то тиче.

Члан IX.

Савет, у сарадњи са Државама чланицама и заинтересованим Међународним организацијама предузима одговарајуће мере како би олакшао спровођење ове конвенције, укључујући пружање техничке помоћи и мере за размену информација о техничком развоју у области обележавања и откривања експлозива.

Члан X.

Технички анекс ове конвенције чини њен саставни део.

Члан XI.

1. Сваки спор између две или више Држава чланица око тумачења или примене ове конвенције који се не може решити путем преговора, упућује се, на захтев једне од њих, на арбитражу. Уколико у року од шест месеци од датума захтева за арбитражом, Стране нису у стању да се договоре око њене организације, било која од тих чланица може захтевом упу-

тити спор Међународном суду правде у складу са Статутом суда.

2. Свака Држава чланица може, у тренутку потписивања ратификације, прихватања или одобрења ове конвенције или приступања истој, изјавити да претходни став не сматра за себе обавезујућим. Остале Државе чланице неће бити обавезане претходним ставом у односу на било коју Државу чланицу која стави такву резерву.

3. Било која Држава чланица која је ставила резерву у складу са претходним ставом може у било ком тренутку повући резерву слањем писменог обавештења Депозитару.

Члан XII.

На ову конвенцију не могу се стављати резерве изузев као што је предвиђено чланом XI.

Члан XIII.

1. Ова конвенција биће отворена за потписивање у Монреалу 1. марта 1991. године за државе које учествују на Међународној конференцији о праву ваздушног простора одржаној у Монреалу од 12. фебруара – 1. марта 1991. године. Након 1. марта 1991. године Конвенција ће бити отворена за потпис за све државе у седишту Међународне организације за цивилно ваздухопловство у Монреалу све док не ступи на снагу у складу са ставом 3. овог члана. Било која држава која не потпише ову конвенцију може јој приступити у било ком тренутку.

2. Ова конвенција подлеже ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању држава. Инструменти ратификације, прихватања, одобрења или приступања депонују се у Међународној организацији цивилног ваздухопловства која се овим одређује за депозитара. Приликом депоновања свог инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања, свака држава изјављује да ли је држава произвођач или не.

3. Ова конвенција ступа на снагу шездесетог дана од дана депоновања тридесетпетог инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања Депозитару, под условом да најмање 5 таквих држава изјави, сходно ставу 2. овог члана, да су државе произвођачи. У случају да се депонује 35 таквих инструмената пре но што инструменте депонује 5 држава произвођача, ова конвенција ступиће на снагу 60 дана од дана депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања пете државе произвођача.

4. За остале државе, ова конвенција ступа на снагу 60 дана од дана депоновања њихових инструмената ратификације, прихватања, одобрења или приступања.

5. Чим Конвенција ступи на снагу, Депозитар ће је регистровати сходно члану 102. Повеље Уједињених нација и сходно члану 83. Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству (Чикаго, 1944).

Члан XIV.

Депозитар одмах писмено обавештава све потписнице и Државе чланице о:

1. сваком потпису ове конвенције и датуму исте;

2. сваком депоновању неког инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања и датуму истог, посебно наводећи да ли је држава себе идентификовала као државу произвођача,

3. датуму ступања на снагу ове конвенције,

4. датуму ступања на снагу било које измене или допуне ове конвенције или њеног Техничког анекса,

5. сваком отказивању извршеном по члану XV, и

6. свакој изјави датом сходно ставу 2. члана XI.

Члан XV.

1. Свака Држава чланица може отказати ову конвенцију слањем писменог обавештења Депозитару.

2. Отказ ступа на снагу 180 дана од дана када Депозитар прими писмено обавештење.

У потврду чега су доле потписани опуномоћеници, будући за то прописно овлашћени од стране својих влада, потписали ову конвенцију.

Сачињено у Монреалу, дана 1. марта, хиљаду деветстотина деведесет и прве године, у једном оригиналном примерку састављеном у пет веродостојних текстова на енглеском, француском, руском, шпанском и арапском језику.

ТЕХНИЧКИ АНЕКС

Део 1

ОПИС ЕКСПЛОЗИВА

1. Експлозивни поменути у ставу 1. члана I ове конвенције су они:

а: који у својој формули имају један или више бризантних експлозива који у свом чистом облику имају притисак паре испод 10^4 Ра на температури од $25\text{ }^\circ\text{C}$;

б: који у својој формули имају везивне материје; и
ц: који се, као мешавина, могу обликовати или су еластични на нормалној собној температури.

2. Следећи експлозивни, мада одговарају опису експлозива из става 1. овог дела, неће се сматрати експлозивима све док се и даље чувају или користе у доле наведене сврхе или остају инкорпорирани као што је ту ближе наведено, наиме:

они:

а. који се производе, или чувају, у ограниченим количинама искључиво за употребу у дозвољеним истраживањима, развоју или тестирању нових или модификованих експлозива;

б. који се производе, или чувају, у ограниченим количинама искључиво за употребу у дозвољеној обуци о откривању експлозива и/или развоју или тестирању опреме за откривање експлозива;

ц. који се производе, или чувају, у ограниченим количинама искључиво у дозвољене сврхе судског вештачења; или

д. који су предодређени да буду и заиста буду уграђени као саставни део у дозвољена војна средства на територији државе произвођача у року од три године од ступања на снагу ове конвенције у односу на ту државу.

Таква средства произведена у том периоду од три године сматраће се да су дозвољена војна средства у смислу става 4. члан IV ове конвенције.

3. У овом делу:

„дозвољен” у ставу 2. (а), (б) и (ц) значи дозвољен према законима и прописима Државе чланице које се то тиче; а „бризантни експлозивни” укључују али нису ограничени на циклотетраметилтетранитрамин (октоген), пентаеритритол тетранитрат (пентрит) и циклотриметилтетранитрамин (хексоген).

Део 2

СРЕДСТВА ЗА ОТКРИВАЊЕ

Средство за откривање је било која од супстанци наведених у доњој табели.

Средства за откривање описана у овој табели имају за циљ да се користе како би се повећала могућност откривања експлозива путем откривања паре. У сваком поједином случају, увођење средства за откривање у експлозив врши се на такав начин да се постигне хомогена дистрибуција у готовом производу. Минимална концентрација средства за откривање у готовом производу у време производње приказана је у наведеној табели.

Табела:

Назив средс. за откривање концентрација	Мол. формула	Мол. маса	Миним.
Етилен глико динитрат (EGDN)	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0,2% масе
2,3-диметил-2,3 динитро	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0,1% масе
Бутан (DMNB) пара-Мононитрололуен	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% масе
(p-MNT) орто-Мононитролотуен	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% масе
(o-MNT)			

Обележеним ће се сматрати сваки експлозив који, као резултат своје нормалне формуле, садржи било који од одређених средстава откривања на траженом нивоу минималне концентрације или изнад тог нивоа.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ – Међународни уговори”.

ЦИП – Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд 34 (497.11+497.16) (094.5)

СЛУЖБЕНИ лист Србије и Црне Горе. Међународни уговори / главни и одговорни уредник Лазар Рађеновић. – Год. 1, бр. 1 (14. фебруар 2003) – Београд (Јована Ристића 1): Јавно предузеће Службени лист Србије и Црне Горе, 2003 – (Београд: Штампарија „Борба”). – 26 cm

Наставак публикације: Службени лист Савезне Републике Југославије. Међународни уговори = ISSN 1450-9865

ISSN 1451-4796 = Службени лист Србије и Црне Горе. Међународни уговори

COBISS.SR-ID 113375756

Издавач: Јавно предузеће Службени лист Србије и Црне Горе, Београд, Јована Ристића 1. Пош. факс 33-45. Директор и главни и одговорни уредник ЛАЗАР РАЂЕНОВИЋ.

Заменик главног и одговорног уредника ЗОРАН ЖИВКОВИЋ – Уредник НАТАША ЈЕВРЕМОВИЋ.
Телефони: Централна 30-60-500; Уредништво 30-60-334; Служба претплате, тел. и факс 30-60-337 и 30-60-338; Служба огласа, тел. и факс 30-60-308 и 30-60-399 – ПИБ 100181191 – Матични број: 7006837
Штампа: Штампарија „Борба”